

SKÅNEPOLISEN

SPORT & FRITID

www.skanepolisen.com

nummer 4-2012

Malmö Polismäns
Gymnastik- och Idrottsförening



STIFTAD 1912



VARNING

LM's Vakthundar
0733-82 89 36

0418-43 06 94 - info@lmvakthund.se
Landskronavägen 320 - 261 93 SAXTORP

www.lmvakthund.se

VÄLKOMMEN!

LM's Vakthundar är ett vakthundsorienterat företag i Skåne, specialiserade på utsättning av välutbildade vakthundar till företag.

Verksamhet i: MALMÖ
HELSINGBORG - LUND
LANDSKRONA m.fl. orter

För personligt besök, ring eller maila oss!

skanepolisen.com



nummer 4-2012

Postadress:

Skånepolisens Sport och Fritid
205 90 MALMÖ

Ansvarig utgivare:

Ulf Sempert

Chefredaktör:

Katarina Farmstedt
Tel. 010-561 42 18
Fax: 010-561 64 19

Redaktionssekreterare:

Thomas Stenbeck, Malmö
Tel. 010-561 62 18 (arb)
E-post: thosten@globalnet.net

Adressändringar:

Ulf Nordborg
E-post: ulf.nordborg@polisen.se

Redaktionsråd:

Gunnar Hedin, M-län
Tel. 010-561 44 91 (arb)
Tel. 0410-33 50 40 (bost)
Mobil 0705-15 69 63

Urban Arnesson, Hässleholm
Tel. 010-561 37 27

Christer Hedwall, Kristianstad
Tel. 010-561 44 93

Christer Ekdahl, Lund
Tel. 010-561 41 50

Roland Andersson, Ängelholm
Tel. 010-561 36 77

Magnus Cruce, EBM Malmö
Tel. 010-562 95 55

Omslagsfoto:

Malmö Polismäns Gymnastik- och Idrottsförenings standar.

Layout:

Svenska Polisidrottsförlaget AB
Annika Cederlund, Malmö
Tel. 040-602 14 32

Tryck:

Exaktaprinting, Malmö 2012
www.exaktaprinting.se

Tidning av och för alla idrottande och motionerande polisanställda i Skåne samt anhöriga till dessa.

Ledare



MPGI 100 år!

Vilken otroligt pigg 100-åring!

Undrar om de förväntansfulla kollegor som 1912 samlades för att instifta Malmö Polismäns Gymnastik- och Idrottsförening visste vad de startade. De hade nog inte en aning om hur många framgångar inom massor av olika sporter som föreningens många medlemmar skulle komma att ha genom de följande hundra åren. Framgångar som lett till mängder med priser, mängder med bra prestationer i smått och stort och framförallt ett fantastiskt kamratskap.

Även jubileumsåret 2012 har bjudit på många beundransvärda prestationer - toppat med bland annat framgångarna för tjejerna och killarna i innebandy. **Stort Grattis!**

Vi måste också beundra arrangörerna av 2012 års Polis-SM i Golf. Ett jättelyckat arrangemang som uppskattades av alla deltagarna. **Stort Tack till er i Golfsektionen.**

Fredagen den 7 december är det

äntligen dags för den sedan länge efterlängtrade jubileumsfesten. Vilken ynnest att få vara med och dela glädje och kamratskap med många, såväl före detta, som unga och gamla kollegor, i festyra på Rådhuset i Malmö.

Som en skön avslutning på ett tufft arbetsår, där vi inom Skånepolisens varit enormt framgångsrika trots att vi utsatts för påfrestningar av aldrig tidigare skådat slag, föreslår jag ett besök, i samband med Skånepolisens Sångkörs julkonsert, i Malmö den 16 december. En avkopplande stund med vacker musik ger tid till eftertanke och en god julstämning. Tack för ett mycket gott arbete och tack för ett framgångsrikt idrottsår 2012.

Njut av julstämningen och dess le-
digheter.

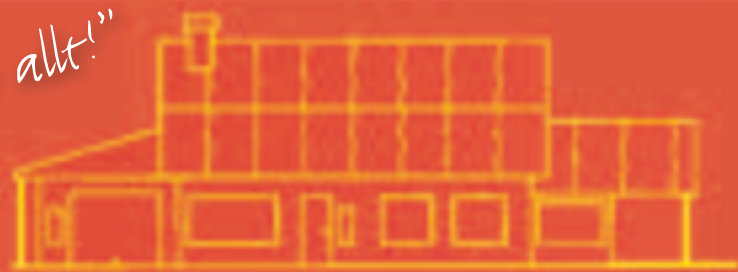
Ulf Sempert

Ordförande MPGI

Innehåll

Ledare.....	1	Allt började med OS 1912	12
Gert Wesséus minns	2	Olle Nilsson minns	18
Tina Oscarsson	3	Den långa vägen till medaljen.....	23
Skånes Polisidr. förb.:s årsmöte	4	Polisens Musikkår Skåne.....	25
En svensk klassiker	5	Ta vara på tiden.....	29
Tennissektionen	9	Beachvolleybollsektionen	30
Boulesektionen	9	Finn fem fel	32
Bowlingsektionen	10		

"Vi täcker allt!"



TAK & PLÅTSLAGERI I ÖDÅKRA AB

042-24 28 60 • 0706-39 89 40

VI UTFÖR ALLT INOM BRANSCHEN

Plåtarbeten Takpannor Rännor, bleck, bygghetals
Reparationer Papptak, plåttak Helsvetsad takpapp m.m.

Sockeng. 89, Helsingborg • Fax 042-24 62 08

www.takochplatslageri.se



Ett busenkelt val

Gör ett tryggt och säkert val när du skall hyra bostad eller kontorslokaler.

Stena Fastigheter

Stena Fastigheter Malmö AB
Stortorget 9 211 22 MALMÖ 075 24 15 000 www.stenafastigheter.se

Gert Wesséus minns och berättar

När man träffas några stycken från förr, vill man gärna minnas tillbaka. Små enkla minnen, som ändå kan vara värda att dela med sig. Av kollegor och polisarbete från förr. Goda minnen. Här kommer ett par sådana.

50-talets bilstall vid gamla statspolisens var en mängd stora amerikana-re. Ford, Plymouth, Dodge, De Soto. Tillika några Mercedes. Olika polismän fördelades som så kallade förstaförare på bilarna med litet ansvar och tillsyn till "sin" bil. När jag nådde dit blev "min" förstås en Amazon.

Lars Ekvall och Gorrry Persson hade ansvar för varsin stor Ford V8, ljusblå respektive silvergrå. Det var imponerande patruller när dessa stora vagnar kom glidande på de skånska vägarna. Statspoliser. Överallklädda med koppel och båtmössa. Jag har nämnt det tidigare. Respekterade, mössan i handen. Men korrekta och med en stor portion gemyt i sitt kontrollerande, men också hjälpande arbete.

I en av många patrulldagar åkte jag med Lars Ekvall i området kring Landskrona. Det hade blivit tid för ett litet matuppehåll. Med den stora ljusblå bilen gled vi in och stannade framför livsmedelsaffären i Häljarp. Vi steg ur och klev in i affären. Bakom disken stod innehavarens lilla hustru. Hon nästan neg då vi steg in, uppfattade jag. "Har ni bensin?" kom det lite halvbarskt från Ekvall. "Oh nej, bevara oss väll" blev hennes smått förskräckta svar. Det visste vi ju att de inte hade bensin, tänkte jag. "Jaså intel" barskade Ekvall vidare. "Då tar vi ta fyra wienerkorvar och ett stycke smörgåspapper istället!" Det begärda kom skyndsamt fram. Hon tittade lite förundrad mot Ekvall då han betalade. Jag kunde förstå henne. Ekvall hade ju sagt istället. Vi lämnade affären med det inköpta. Hon följde oss med blicken. Komna till bilen lyfte Ekvall den stora motorhuven. Vi var iakttaga. Korvarna hade vi svept in i varsitt smörgåspapper. Nu böjde sig Ekvall in över motorn och placerade korvarna på grenrören, som var heta. Någon

kilometer, någon vändning, så var korvarna ljuvliga. Den lilla kvinnan var långt ute i affärsfönstret för att iaktta vad som skedde. Vi steg in i bilen och gled iväg mot vårt väntade måltidsuppehåll. Jag kunde skymta henne fortfarande långt framme i affärsfönstret. En peng för hennes tankar. Och tack Ekvall, för ett av många minnen.

Bland tjänstebilarna fanns åtminstone i början en stor amerikanare, herrgårdsvagn med ljusbruna som träpanel lackerade sidor. Den rymde sex man. Vi som var yngre fick sitta längst bak. På den så kallade hyllan. Ekipaget gav ett imponerande intryck med sex man i polisoverall. För vågturer till en början med vågarna där bak. Men senare på släpvagn.

En sen eftermiddag mönstrade vi ut en vågpatrull förstärkt med ett par mc-kollegor för två dagars vägning. Mot den tyngre långtradartrafiken genom norra Skåne. En sådan vågtur leddes ofta av en av de äldre kollegorna. Denna gången var det Gorrry Persson som var vår bas. Gorrry var en jovialisk person. Han bjöd på sej. Ingen kunde undgå det. Det var glatt och omtyckt. Ändå var han korrekt och bestämd när så fordrades. Man minns att när yngre polismän övades hos oss, kallade Gorrry dem på ett skämtsamt och lite kärleksfullt sätt för "konförstärkare". Ingen syntes ta illa upp. För övrigt hade vi koner i lasten, som kunde användas utan förstärkning. Vi lämnade polishusets gård. Patrullerna var för sig. Mot plattan i Nyvång hade Gorrry bestämt. Och utan samlat vapenskrammel. Så kanske tradarna kunde missa att vi var på gång just denna kväll. Efterhand anlände vi till plattan. Det började mörkna. Vi tog in trafik för kontroller. Vi var ju alla besiktningsmän. En lastbil med lika stor släp vinkades in. Enligt skyltar med last från Mazetti i Malmö. Ekipaget var ganska nytt. Det såg korrekt lastat ut. Chauffören var ur bilen. Gorrry hade en bunt följesedlar i ena handen. Han skämtade och var glad mot chauffören. Samtidigt lade han sin lediga hand mot bilens stora sidoläm. Gorrry hade stora händer.

Vi kallade dem skämtsamt för "bananklasar". Gorrry liksom tryckte till mot bilsidan, som ville han få bilen i gungning, Den rörde sig inte. Samtidigt såg han leende mot chauffören "eeh, det känns nästan som om du har ett par askar för mycket på ikväll!" Det utlöste ett stort skratt hos chauffören. Han skyndade fram två chokladkartongen ur bilens hytt och överräckte till Gorrry. Det var som en gladlynt show. Mellan bara dom två. Alldeles som skulle det så vara. Chauffören vinkades ut. Jag fick ett gott minne. Alla fick dela och smaka efter kvällsmålet. Ett sådant tillfälle upplevde jag aldrig mer med Gorrry. Så det var inget som han satt i system. Men på sitt jovialiska sätt grep ett tillfälle när det bjöds. Så är det bra att minnas honom.

Efterhand förflyttade vi oss upp mot Skånes Fagerhult. Här fanns "en platta" som rymde tre stora ekipage med släp. När vi hade den fylld fick resten gå vidare. Det visste vi och det visste chaufförerna. Den tunga trafiken hade börjat röra på sig. Det skulle innebära mycket arbete. Och hur vi nu än hade förflyttat oss upp till norra Skåne, så hade budet gått. Åkarna samlade sig för en kaffepaus i Östra Ljungby. Sen kom de malande med sina tunga laster i karavan. Tre kom att tas in. Resten vidare till Växjö- eller Ljungby-avdelningarna. Om dessa var ute. Annars tur och vidare orörda mot Stockholm. Eller när vi vägde vid Fagerhult utan mc-biträda. Då fick vi måfå ur karavanen och kunde missa någon riktigt tung.

Men nu hade vi mc-patruller. De körde ner och avpatrullerade karavanen i de mödosamma stigningarna förbi Eket och Örskelljunga. Kollade vilka som såg tunga ut. Med yrkesvana ögon. Kom på radion. "Ta in 4,6 och 9, klart slut!". Kvällen fylldes av arbete. Kamratskap. Gott humör och sammanhållning. Sent kvällsmål hos krögaren i Örskelljunga. Chokladpraliner efter maten. Ett minne av Gorrry Persson.

Nästa morgon västerut mot Kvidinge. Där fanns ett grustag med många "tvåaxlare", som transporterade grus till byggen, vägar och

annat. Ofta blev vi på något sätt uppmärksammade och man körde med "kladdar". Men när vi passerade denna morgon dracks morgonkaffe i grustaget och flera bilar stod rejält lastade. Vi gled över åsen ner mot Norra Vram. Lade ut vågarna och förberedde på en raksträcka. Behövlig trafikdirigering skötte vi förstås vid behov själva. Strax kom första grusbilen av flera över åskammen. Lastade. För väl lastade. Enda möjligheten att komma fram till oss. Vi fick arbeta.

Just färdiga med grusbilarna kom en lastbil från andra hållet. Vi stoppade den. Det var Kvidingeåkaren. Honom hade vi kontrollerat förr. Vi

kände honom för att han gärna lavade de sista betorna på bil och släp i bettiden. Och fick lite mycket last. Ock körde undan oss in på vägar med lägre axeltryck. Vilket inte blev bra för honom.

Den här gången verkade han lite triumferande mot oss. Han körde med hästgödsel. Hästägaren åkte med. Denne hade sagt att gödseln inte var så tung. Vi skulle väga "bom", menade han. Gödseln var halmig men fuktig. Urinen droppade från sidolämnarna. Gödseln var tung. Bilen var överlastad.

Nu rann sinnet på Kvidingeåkaren. Han började med att fara ut mot den

förskräckte hästägaren "Nu kan du köra den djävla hästskit själv i fortsättningen!" I nästa stund slet han fram sitt körkort och sitt trafik kort. Han greppade dem som spelkort och slog ner dem i vägbanan så att urinen stänkte med orden "Vassego, nu kan ni min själ ta dom båda två!"

I vår utrustning fanns pappersrulle. Vi torkade och gned. Medlade och bönade. Till sist fattade han och tog hand om sina kort. Rapporterad fortsatte han färden hörbart grälände på hästägaren. Fortsatt patrull och jobb och sedan hemåt efter en innehållsrik och minnesvärd våglinje.

Kamratlig hälsning Gert Wesséus

Tina Oscarssons fina prestationer i SPM i pistolskytte

I samband med Skånes Polisidrottsförbunds årsmöte, uppvaktade förbundet Tina, för hennes fina insatser vid årets SPM i pistolskytt i Karlstad. Tina uppvaktades med blommor.

Hennes resultat blev två guld och 4 silver individuellt.

- Guld PPC (SIG) 472 poäng
- Guld polissnabb (SIG)
- Silver sportpistol (cal-22) 569 Poäng
- Silver grovpistol, 531 poäng
- Silver fält/grupp Ö (cal 22), 45 poäng
- Silver fält/tjänstevapen (SIG)

STORT GRATIS!

*Gunnar Hedin, Ordförande
Skånes Polisidrottsförbund*



**Renoveringar.
Om- och tillbyggnader.
Uterum, altaner, målning.
Montering av kök och fönster.**

ALLT INOM BYGG.

0703-87 14 99 • tommy.swede@hotmail.com

ARKEN ZOO

VI ÄLSKAR DJUR.

VÄLKOMMEN TILL Arken Zoo Härlöv

Karlskatan 38 (infart Vassvägen)
291 59 Kristianstad – 044-21 95 55

www.arkenzoo.se
Facebook: arken zoo härlöv

Skånes Polisidrottsförbunds årsmöte

Onsdagen den 10 oktober 2012 hade äntligen Skånes Polisidrottsförbund årsmöte på polisstationen i Kristianstad. Av olika anledningar hölls årsmötet så sent detta år. Den nya styrelsen lovar bot på detta och 2013 skall årsmötet ske på normal tid.

Vid mötets avslutning avtackades Leif Holmgren för sitt arrangemang för Skånes Polisidrottsförbund. Han valdes till Hederledamot i Skånes Polisidrottsförbund.

Efter årsmötet så begav sig deltagarna till Kristianstads nya handbollsarena och tittade på handbollsmatchen mellan Kristianstad och Malmö, där förövrigt Kristianstad blev vinnare med 29-20.

Innan matchen så hade Ingvar Widell ordnat ett bord till oss på arenan och matchbiljetter.

Efter årsmötet höll styrelsen ett Konstitueringsmöte där det beslutades att styrelsen skall ha följande befattningar:

Gunnar Hedin	ordförande
Ingvar Widell	vice ordförande
Thomas Willers	kassör
Jan-Olof Olsson	sekreterare
Urban Arnesson	ledamot

Jag som ordförande vill samtidigt passa på att "flagga" till föreningarna att börja anordna lite LPM i Skåne. Vill någon förening anordna något LPM, så kontaktar man bara någon från styrelsen, för att få ett godkännande. Skånes Polisidrottsförbund har varit i kontakt med LPM Eva Årestad Radner för att diskutera idrotten inom länet. Eva kan tyvärr bara hänvisa till avtalet mellan RPS och Polisidrottsförbundet, vilket

innebär att man måste ta ledigt för dessa arrangemang. Min förhoppning och önskan är att man ändå anordnar några LPM-tävlingar 2013. 2012 har endast golfen fortsatt med sin LPM-tävling. Några LPM skyttetävlingar har tyvärr inte arrangerats. Jag hoppas Tina Oscarsson lyckas anordna detta 2013.

Gunnar Hedin
Ordförande



Larssons Handelsträdgård AB

Tel. 0410-71 13 79
Floragatan 10, 231 55 TRELLEBORG



BLONMOGRAM

Svenska EL & KRAFTTEKNIK AB

Nätverk, Installation, Projektledning, Ställverksmontage, Industri-installationer.

Postadress: Box 9128, 200 39 MALMÖ • Besöksadress: Krombyvägen 131, 238 41 OXIE

Telefon: 040-36 75 40 • Fax: 040-36 75 41 • Mobil: 0705-12 04 51

e-post: info@ekt.se • www.ekt.se

Medlem av



En svensk Klassiker

Vasaloppet - Vätternrundan - Vansbrosimningen - Lidingöloppet

Det hela började med ett handslag mellan 8 stycken kollegor på NPO Söder i POMA, år 2010. Handslaget gick ut på att samtliga involverade under år 2012 tillsammans skulle genomföra En Svensk Klassiker. Det hela kändes som en väldigt bra idé då detta bestämdes. Efter hand har man med handen på hjärtat vacklat en del i övertygelsen om det verkligen var en så bra idé. Men, ett handslag är ett handslag.

VASALOPPET

Att vi skulle börja med Vasaloppet (Öppet Spår, 9 mil) och avsluta med Lidingöloppet tyckte vi alla kändes som en naturlig ordning att göra Klassikern på. Vintern 2010 var en vinter då Skåne, och till och med Malmö var klätt i ett vitt täcke av snö. Tyvärr var det inte många av oss som utnyttjade detta gyllene läge för träning, utan inväntade nästkommande vinter. När vintern 2011/2012 så småningom anlände så var den allt annat än vit, med re-

sultatet att mycket utav träningen fick förläggas på rullskidor. Rullskidor och längdskidor går nog inte riktigt att jämföra, men ett bättre komplement i brist på snö finns det inte. Rullskidorna var bra mycket tyngre än att ta sig runt på längdskidor. Men, som sagt. Träningsformen ifrån rullskidorna är ett bra komplement och nästintill ett illa måste om man bor i södra Skåne.

En bit in i vintern 2011/2012 hade dock någon snappat upp att det skulle finnas en del snö vid Romeleåsen, varpå vi fick bråttom dit för att få känna på snö, längdskidor, valla (eller avsaknad av valla), kondition, teknik med mera. På grund av den milda vintern var det inte länge snön ville ligga kvar på åsen. Men kort därefter var det någon som hade sniffat upp lite snö utanför Osby. Några av oss lyckades hinna dit innan även denna snö var borta. Under kommande veckor ägnades det en hel del tid åt att följa vädret för att eventuellt hitta en snöklädd plätt där vi kunde staka oss fram. Det såg mörkt ut ett tag, men så kom det plötsligt ett samtal ifrån en av oss "snöspanare" - "Det finns snö utanför Tomelilla!!!"

YEESS! Äntligen skulle vi kanske få några mil på skidorna innan själva Vasan.

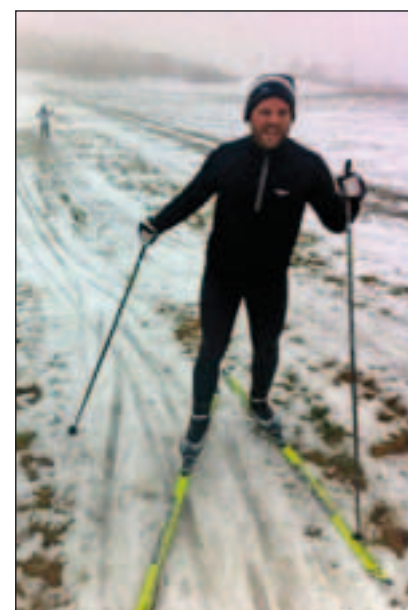
Totalt fick undertecknad ihop ca. 2 mil på längdskidorna innan det var dags att åka till Mora för att genomföra ett av världens längsta skidlopp. Övriga i gruppen låg väl på ungefär samma miltal.

Väl uppe i Mora hade det i förväg etablerats kontakt med lokal en skidåterförsäljare som skulle ombesörja vallningen utav våra skidor. Han var kunnig, serviceinriktad och billig. Men, man kan väl säga att han inte hade mycket tilltro till att vi skulle lyckas genomföra loppet med endast ett fåtal mil på skidorna. Att vi dessutom kom ifrån södra Skåne verkade inte till att få honom till att tro mer på oss. Och på flera olika sajter om skidsport diskuterade proffsen om att "du bör ha minst 50 mil i krop-

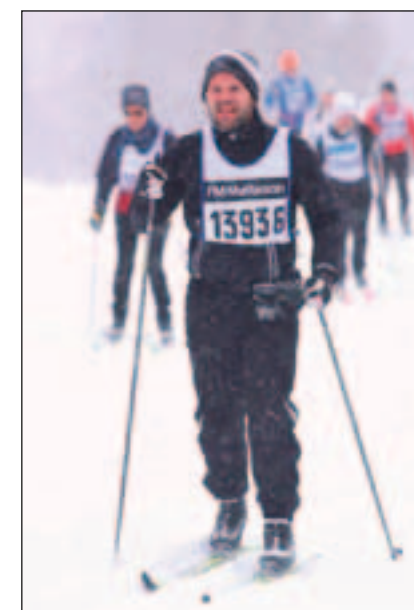


Innan start - laddad till tusen!

pen" innan ett Vasalopp. Men där bevisade vi motsatsen!! Samtliga anmälda kollegor som kom till start tog sig också i mål. Tyvärr var det dock en av oss som insjuknade i magsjuka under natten till startdag och kunde därmed inte komma till start.



Träning!



Kanske vi syns ute i spåret...



Finfint boende i Kläppen!

Att i förväg kontrollera priser och ställen på var man kan valla sina skidor innan man anländer till Mora är nog till att rekommendera. För själva vallningen kan du betala allt mellan 450-1200 kronor. Att den för 1200 kronor skulle vara bättre än den för 450 kronor är nog inte en garanti. Gör därför lite efterforskningar på nätet och via Vasaloppet.se

Vallningen är lite av A & O och något som du bör vänta med in i det sista (vädret avgör en hel del...) för att få en trevlig tur i spåret - men det finns lika många åsikter och teorier om "den bästa vallan" som det finns vallare och skidproffs, MASSOR!

Vad fick ni för tid? Ja, det är väl i princip första frågan att besvara när man berättat att man genomfört Vasaloppet. Tiderna varierade en del mellan oss i gruppen. Spannet mellan tiderna låg på ca 8 timmar till ca 12 timmar. För undertecknad tog det drygt 11 timmar att ta sig i mål. Tiden var aldrig avgörande för mig. Utan det handlade helt enkelt om att komma i mål med tanke på de förutsättningar jag/vi hade - få mil på skidorna och **vädret!**

Vädret... Vi som tog oss i mål på omkring elva timmar fick uppleva 14 minusgrader vid start, kraftig motvind, ett ihärdigt snöande, ett par plusgrader mitt i loppet - med resultatet att det började regna lite lätt, och mot slutet återigen minusgrader - med resultatet att en del av backarna plötsligt var som mindre isbanor.

I det stora hela var dock Vasaloppet en fantastisk upplevelse. Allt runtomkring var väldigt bra organiserat. Funktionärer och övriga personer i och runt om spåret var fantastiska. Även om känslan av att vilja avbryta infann sig ett par gång-

er, och att kroppen var väldigt mör och ömmande dagarna efter, kan jag ändå säga att är det någon av grenarna i En Svensk Klassiker som jag kommer att genomföra igen (kanske år 2013) så är det just Vasaloppet.

Blir det inget Vasalopp år 2013 håller jag verkligen tummarna på en vit vinter. Just träningsformen att åka längdskidor är riktigt kul och givande. Det var absolut mer krävande än vad jag någonsin kunnat förutspå, men för den sakens skull inte avskräckande. Du använder verkligen hela kroppen och upptäcker muskler som du inte trodde att du hade. Håller du tempot uppe ute i spåret får du ett riktigt härligt träningspass i en rogivande naturmiljö som man kanske inte riktigt finner i löpspåret.

Vasaloppshelgen innehåller flera olika distanser och grenar. Jag kan verkligen rekommendera folk till att testa någon av dem. Själv har jag då endast testat Öppet Spår, men med tanke vilken positiv upplevelse det var har jag svårt att se att övriga grenar och distanser inte skulle vara minst lika bra.

Väl mött och må väl!

/Jens af Forselles

Resultat Vasaloppet:

Jonas Arenfalk	8:28 h
Mikael Larsson	9:51 h
Anders Pihlblad	11:00 h
Jens af Forselles	11:29 h
Therese Nilsson	12:22 h

VÄTTERNRUNDAN

Det började inte så bra. Lyckades få feber två dagar innan det var dags att cykla. En läkare avrådde mig från att anstränga mig och någon

Vätternrunda var det inte tal om. Men skam den som ger sig tänkte jag och beslöt mig för att genomföra cyklingen trots allt, bara jag tog det lite lugnt borde det nog fixa sig.

Förberedelserna för min del inför rundan var kanske inte heller optimala, hade två månader tidigare köpt en begagnad "racer" och tänkt cykla de cirka 100 mil som man tydligen helst ska ha i kroppen före Vätternrundan. Dock hade det inte blivit mer än 40 mil för mig, men det var ju bättre än inget tänkte jag.

Väldigt tidigt på morgonen dagen innan cyklingen begav vi (Jag, Jens, Johan, Jonas, Micke och Tina) oss av från Malmö. Jens och jag körde en liten bil, de övriga glassade runt i en stor husbil. På grund av att vi jobbar treskift hade jag inte lyckats sova mer än en timme den natten, men tänkte att jag skulle ta igen förlorad sömn i mitt och Jens mysiga tält väl uppe i Motala.



På träning inför...

Väl uppe i Motala slog vi upp tält och hämtade ut startnummer. Allt var frid och fröjd och vädret var strålande. Sol, klarblå himmel och 25 grader varmt. Jens och jag funderade ett tag på att köpa regnkläder, men tänkte att det inte fanns en möjlighet i världen att vädret skulle kunna slå om till natten då vi skulle börja cykla.

Vi plockade fram våra cyklar och kontrollerade dem och pumpade däcken. Då konstaterade Jonas, som är en van cyklist, att mina skor inte var anpassade till mina pedaler. Det förklarade det glapp jag märkt un-



Sköna campinglivet - dagen innan start.

der träningen. Dessutom var styre och sadel felinställt i förhållande till min längd. Jag bedömde att det var för sent att försöka justera dessa inställningar då, det fick fungera som det var.

Under kvällen hade vi planerat att se fotbollsmatchen mellan Sverige och Tyskland, men vi bestämde oss för att försöka sova istället, eftersom vi skulle börja cykla klockan 03.00. Det gick dock sämre med sömnen än planerat, ett par tjejer stod precis intill vårt tält och pratade högljutt ett par timmar, senare började det blåsa och några tampar från husbilen slog emot vårt tält så det smällde till rejält i tältet lite till och från. Efter att ha slumrat till i cirka 20 minuter var det då slutligen dags att stiga upp och ta sig bort till starten.

Micke, Tina, Jens och jag startade samtidigt, men efter en knapp kilometer försvann Micke och Jens i ett svindlande tempo. Kort därefter började det ösregna. Detta ösregn höll i sig i tio timmar, därefter blev det uppehållsväder ett kort tag, sedan började det regna igen. Temperaturen låg mellan 4-6 grader, och jag har inte frusit så sedan jag gjorde lumpen.



Tävlingsklar!

De första 13 milen cyklade jag och Tina ihop, sedan fick jag ont i båda knäna, så Tina försvann i klungorna framför mig.

De sista 10 milen var en prövning, mina knän svullnade upp och de bultrade av smärta. Jag fick massage vid de rastställen som fanns längs vägen, vilket minskade problemen något. När det bara var två mil kvar fick jag givetvis punktering. Då fick jag promenera tillbaka ett par kilometer för att få däckat lagat.

Efter 16 timmar och 43 minuters cykling passerade jag mållinjen. Mina funderingar då var att slänga cykeln och ta en taxi tillbaka till campingen och att aldrig mer i livet röra en cykel igen.

Med lite perspektiv på hela händelsen tycker jag att det hela var en trevlig upplevelse och att det är fantastiskt skoj att ha genomfört en tävling som denna.

/Anders Pihlblad

Resultat:

Jonas Arenfalk	09:21 h
Jens af Forselles	11:08 h
Mikael Larsson	11:10 h
Therese Nilsson	12:56 h
Anders Pihlblad	16:47 h

VANSBROSIMNINGEN

Lördagen den 7 juli 2012 åkte vi minibuss upp till Vansbro, det var nu dags för det tredje loppet i en svensk klassiker.

Vi hyrde ett hus där vi laddade inför söndagens evenemang. Jonas var först ut på söndagsmorgonen medan vi andra stannade kvar i huset och han kämpade på i det 17



Innan start...

gradiga vattnet. Jonas visste vad det handlade om, han har gjort några Vansbrosimningar tidigare medan vi andra var det första gången vi skulle simma. Vi alla var rörande överens om att detta moment kommer nog bli det lättaste av dem fyra grenarna.

När Jonas var klar med sitt lopp kom han tillbaka till huset och hämtade upp oss andra. Det var nu dags för Therese att starta. Ca 10 minuter innan start började det bokstavligen att ösregna. Vädret gjorde det inte svårare för oss men det kändes som det var vår vanliga otur när det kom till vädret vid våra lopp.

Efter Therese blev det dags för Micke och Tina att starta. Regnet höll i sig men det var bara att kämpa på. Tina fick lite problem med andningen men hon kämpade på bra och tog sig igenom loppet trots allt.

När vi andra hade gått i mål blev det Jens och Anders tur att hoppa i plurret. När de väl började simma trodde dem att de inte hade startat ännu. De förstod det först efter 500 meter att starten hade gått. "Oj, vi har visst redan startat, dags att börja simma på nu då?!"

Vanan att simma med en våtdräkt hade vi inte så det kändes lite ovant för oss. När vi väl simmade fanns det en massa händer och fötter i vägen, helt plötsligt fick man en fot i magen och i huvudet. Men detta var något



Starten till Vansbrosimningen.

man fick räkna med. Några kallsupar blev det också men vi alla tog oss i mål och alla var nöjda och glada över vår prestation.

Efter simningen kände vi att Vansbrosimningen var den lättaste grenen utav de tre grenar vi hade genomfört, Vasaloppet, Vätternrundan och Vansbrosimningen. Nu väntar Lidingöloppet och den sista grenen i en svensk klassiker!!!

/Therese Nilsson

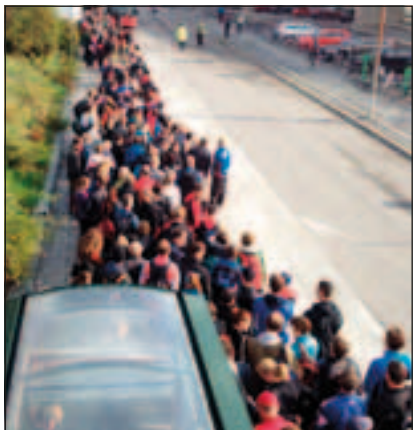
Resultat Vansbrosimningen:

Jonas Arenfalk	52 min
Mikael Larsson	1:01 h
Anders Pihlblad	1:08 h
Jens af Forselles	1:09 h
Therese Nilsson	1:14 h

LIDINGÖLOPPET

Uppladdning

Vi hade alla olika förutsättningar till träning/uppladdning. Husrenoveringar, småbarn och småskador satte emellanåt stopp för den träningen



Bussen till starten... Tur man var ute i god tid!

som egentligen krävdes. Vissa av oss tog en långhelg i Stockholm fredag-söndag medan andra tog Lidingötåget upp dvs. upp och ner samma dag.

Väder

Ett tema för alla tävlingarna i år var dåligt väder/regn/snö. Så skulle det även bli denna gången enligt väderprognoserna - de lovade rejält med regn och 13 grader kallt. När det väl var dags för start var det dock uppehåll och relativt fint väder. Dock var underlaget ganska gyttjigt med tanke på att det regnat rejält dagarna innan.

Loppet

Vi hade olika starttider - första starten var kl. 12.40 och sista starten var kl. 14. Startskottet gick och det var väldigt mycket folk i löparspåret. Vi började med att springa över en äng som var väldigt gyttjig. Därefter gick det lite upp och ner - benen var fortfarande pigga. Så fortsatte det tills efter ca 17 km - då började backarna på allvar och det började kännas rejält i benen. Springa upp-

för eller nerför - vilket var egentligen jobbigast? Lika jobbigt om inte jobbigare att springa nerför enligt oss.

Det fortsatte att vara väldigt backigt upp till ca 25 km. Då kom den beryktade Abborrebacken - ca en kilometer lång och den gick i princip rakt upp. Här blev det rask promenad för de flesta och så även för oss. På toppen nåddes man av en skylt som sade "nu har du nått banans hösta punkt". Därefter gick det väldigt mycket nerför vilket inte var så behagligt med tanke på syran i benen.

Efter ca 28 km kom Karins backe. Inte lika lång som Abborrebacken men väl så jobbig. Det blev till att gå raskt igen - inte mycket att be för. Därefter kom Eriksgatan - den sista kilometern. Det gick svagt nerför och det fanns mycket publik som hejade på. Nu gick det riktigt tungt men vi hade också vittring på målgången. Vi kramade ur de sista krafterna som vi fått av Gatorade/cola/saltgurka och "spurtade" i mål.

Efterspel

Efter loppet kändes det rejält i benen, krampkänningar lite här och där. Massage fanns efter målgång och den var nästan lika smärtsam som loppet i sig.

Klassikern var i och med detta lopp klar och det var en fantastisk skön känsla att löftet från julfesten blev verklighet!

/Mikael Larsson och Jonas Arenfalk

Resultat Lidingöloppet:

Mikael Larsson	- 2:37 h
Jonas Arenfalk	- 2:49 h
Jens af Forselles	- 3:23 h
Anders Pihlblad	- 3:52 h
Therese Nilsson	- 4:22 h



Äntligen igång!

Den såg jag inte komma

Våren 1988 ringde telefonen i huset där jag var inneboende i Sollentuna i samband med att jag fullgjorde grundkurs 2 på PHS i Stockholm.

Det var min, numera, gode vän och fd kollega Thomas Sterner som jag lärt känna under min praktik på Davidshall samt på tennisbanan under många laddade fighter, varav jag förlorade de flesta.

Thomas meddelade kort att de haft årsmöte med tennissektionen samt att där blivit lite problem när sittande ordförande tackat för sig. Valberedningen hade inte lyckats få fram något nytt namn, och de närvarande på mötet hade dessutom

varit ytterst ointresserade av att axla ansvaret.

Då hade någon kläckt en brilliant idé. Man kom på tanken att nominera mig, som befann mig 60 mil bort under kommande halvåret, och därför inte kunde försvara mig. Själv visste jag inte ens om att det hölls ett årsmöte.

Mötet valde mig enhälligt, och hade därmed ett problem mindre...

Dagen efter kom Thomas på att man kanske trots allt skulle ringa och informera mig om att jag nu var ordförande i tennissektionen. Jag tackar för den omtanken.

Idag, 24 år senare, har det fortfa-

rande inte framkommit något nytt namn, så jag sitter där jag sitter...

Verksamheten är en spillra av sin forna 80- och 90-tals glans, men liket lever.

Om någon MPGL:are där ute håller på med tennis i smyg, kan jag passa på att meddela att det finns möjlighet att få vissa kostnader subventionerade.

Vill du dessutom bli ordförande så lämna ditt telefonnummer. Kanske ringer jag plötsligt och meddelar att du för några dagar sedan blivit enhälligt vald...

Ha gott!!

Micke, ordf. i tennissek., tills vidare

Boule, en sport för alla

Boulesektionen inom MPGL startades av bland andra Göran Billberg för ca 20 år sedan, och han har sedan varit ordförande tills jag tog över för ett par år sedan. Andra som varit med länge i sektionen är Tommy Roth (numera pensionär, men fortfarande med i sektionen), Gert Mårtensson (också pensionär men med i sektionen fortfarande), Donald Nilsson, Hans Hammarstedt, bara för att nämna några. Sektionen består idag av 15 medlemmar med ungefär lika många kvinnor som män.

När man började spela boule spelade man i korpen. Men korpen har numera tagit sin hand ifrån boulespelet, och idag spelar vi i en förening som heter Malmö Bouleförening, där vår egen Katarina Farmstedt är ordförande.

Vi spelar i en serie i Pildammsparken där man möter folk från olika områden såsom posten, länkarna, olika pensionärsklubbar med flera. Vi inom polisen deltar med 3 lag. Under min korta tid som ordförande har polisens lag 1 (Donald, under-tecknad, Gert och Bo Landgren) tagit brons två gånger, vilket resulterat i pokal.

Det har visat sig att många av er som inte är med i vår tävlingsverk-

samhet håller på med boule på fritiden. Jag och Donald från sektionen hade en träff med "kofotsorden" under våren 2012 och där fanns många skickliga spelare. Jag fick då en tanke att våra chefer och andra som har med byggandet av nya polishus att gör, borde tänka på att bygga in en större boulebana inom någon polis-anläggning, där poliser, såväl aktiva som pensionärer, kan träffas under gemytliga former och spela boule och trivas tillsammans.

Förr i tiden åkte vi båt mellan Malmö och Köpenhamn, tur och retur, och hade det mysigt. Men fester och

träffar har tyvärr avtagit och jag tror att boulen skulle kunna uppfylla en ny plats i den sociala och viktiga gemenskapen.

Hoppas på sikt att vi även kan bilda tävlingsverksamhet med endast poliser och inte som idag, att vi endast kan ut och spela med allmänheten, vilket i och för sig är mycket trevligt. Men både och hade varit trevligare.

Ni som var med i tävlingen 1990 kan väl prata om för oss nybörjare hur tävlingen var, vilka som var med och vad ni tyckte.

Vi hörs och ses!

Jan Ohlin



Arkivbild.

Bowlingsektionen

en skörd av medaljer

2002-2012

MPGI hade fram till 2008 en bowlingsektion bestående av ca 30 medlemmar. Under den här tidsperioden var samtliga medlemmar licensierade hos Svenska Bowlingförbundet. Vi hade minst två lag som spelade i seriesammanhang.

Förutom seriespel hade vi olika utbyten inom bowlingen. Bland annat mötte vi bowlande kollegor från Småland. Detta skedde vart annat år dels i Skåne och dels i Småland.

Inom sektionen korades varje år en klubbmästare. Något år anordnades dessutom en intern cuptävling. Flera av medlemmarna var även ute och deltog i olika tävlingar i landet. En del av medlemmarna var dessutom uttagna i Polislandslaget och deltog i lanskampspel mot danska kollegor.

2004 fick vi möjlighet att med ett par av medlemmarna delta i British Police open, Englands motsvarighet till polis SM. Denna tävling deltog vi i ett par år.

År 2008 tackade vi för oss, vad gällde seriespel. På grund av sviktande medlemsantal tvingades vi att sluta med seriespel och sektionen lades ner. En del av medlemmarna fortsatte dock med bowlingen inom MPGI, vi är fortfarande en handfull som spelar korpbowling.

Anställda inom myndigheten har under åren spelat bland annat hem-



Polis SM 1981 i Falkenberg.

Foto: arkivbild

mabane-tävlingar och länspolismästerskap. Under alla år har MPGI's bowlare med framgång deltagit i polis SM i bowling. MPGI's bowlare har vid samtliga SM tagit medalj i någon av klasserna, och 2010 anordnade vi själv polis SM.

Under åren har två av medlem-

marna blivit "stor grabb" inom sporten, nämligen Christer Kiander (Skough) och Bertil Gustafsson. Framöver kommer vi att fortsätta med korpbowlingen och deltagande i polis SM.

Thomas Stenbeck,
bowlingansvarig.



Malmös trupp på plats för spel i Polis SM 1988 i Nässjö.

Foto: arkivbild

SM-medaljer för bowlingsektionen 2002-2012

2002: Oldboys: Guld Dam: Brons 2 mannalag: Silver 4 mannalag: Guld	Christer Skough, Lena Olsson Skough/Stenbeck Skough/Stenbeck/ Sundberg/Johannesson	Seniorer: Brons Jan-Erik Sundberg 2 mannalag: Guld Stenbeck/Gustafsson 4 mannalag: Guld Stenbeck/Gustafsson/ Sundberg/Johannesson	2010: Oldboys: Guld Brons Dam: Silver Brons 2 mannalag, Silver 4 mannalag, Silver	Bertil Gustafsson Jan-Erik Sundberg Mainy Karlsson Ann-Margret Lindman Gustafsson/Sundberg Stenbeck/ Johannesson/ Gustafsson/Sundberg
2003: Oldboys: Guld Silver Dam: Silver 2 mannalag: Silver 4 mannalag: Silver	Christer Skough Bertil Gustafsson Lena Olsson Skough/Stenbeck Skough/Stenbeck/ Sundberg/Johannesson	2007: Oldboys: Guld Brons Dam: Silver Brons 2 mannalag: Guld Silver 4 mannalag: Guld	Christer Skough Bertil Gustafsson Mainy Karlsson Lena Öbrink Christer Skough/ Björn Skough Stenbeck / Gustafsson Stenbeck/Gustafsson/ Sundberg/Johannesson	2011: Oldboys: Guld 4 mannalag: Silver Johannesson/Gustafsson/Janson
2004: Inga idividuella medaljer detta år. 4 mannalag: Guld	Skough/Stenbeck/ Sundberg/Johannesson	2008: Oldboys: Guld 2 mannalag: Guld Brons 4 mannalag: Guld	Bertil Gustafsson Thomas Stenbeck / Christer Johannesson Gustafsson / Sundberg Stenbeck/ Johannesson Gustafsson/Sundberg	2012: Oldboys: Guld Bertil Gustafsson
2005: Oldboys: Guld Silver Seniorer: Brons Dam: Silver 2 mannalag: Guld 4 mannalag: Guld	Bertil Gustafsson Christer Skough Thomas Stenbeck Mainy Karlsson Skough/Stenbeck Skough/Stenbeck/ Sundberg/Johannesson	2009: Oldboys: Silver Brons 2 mannalag: Silver 4 mannalag: Silver	Christer Johannesson Thomas Stenbeck Stenbeck/Johannesson Stenbeck/ Johannesson Gustafsson/Sundberg	Total medaljskörd mellan 2002 - 2012 Individuellt: 8 Guld, samtliga i Oldboysklassen. 8 Silver, fyra i oldboysklassen och 4 i dam- klassen. 8 Brons, tre i oldboysklassen, två i seniorklassen och tre i damklassen. = 24 st Lag: 2-mannalag: 4 Guld, 5 Silver och 1 Brons = 10 st , 4-mannalag: 6 Guld, 4 Silver, 0 Brons = 10 st 44 st medaljer fördelade på 11 år ger 4 medaljer i snitt per år.
2006: Oldboys: Silver	Bertil Gustafsson			

PROBLEM MED STÄLLNINGAR - VI LÖSER DEM!

STÄLLNINGSBYGGARNA

I SKÅNE AB

046 - 15 73 01

www.sbis.se

Allt började med Olympiska spelen i Stockholm 1912

OS 1912 i Stockholm hade en mycket stor betydelse för svensk idrotts utveckling.

Inte bara för att svenskarna för första gången fick se världens elitidrottsmän samlas och att de ambitiösa arrangörerna med största sannolikhet "räddade" de olympiska spelen från att gå sotdöden till mötes. Idén med samlade tävlingar innebar en mindre revolution. Mer eller mindre konstlade samarrangemang med världsutställningar visade sig inte behövas. Då och i fortsättningen har de olympiska spelen visat sig klara att stå på egna ben. OS blev och är en begivenhet med enormt stark växkraft.

På nationell nivå ledde OS-tävlingarna till att idrotten fick ett uppsving över hela vårt land. Det avtecknade sig inte minst i att många föreningar bildades.

En förening som såg dagens ljus

detta år var Malmö Polismäns Gymnastik- och Idrottsförening, oftast förkortat MPGI.

Tillkomsten kan ha haft att göra med att malmöpolisen Emil Magnusson vid OS blev den förste skåningen att erövra en individuell olympisk medalj i friidrott: han vann brons i diskuskastning sammanlagt. En gren där deltagarna kastade med såväl vänster- som höger hand. Resultaten summerades och Magnusson, som i tävlingen i "bästa hand" placerat sig som bäste svensk på åttonde plats, nådde 77,37 meter. Ett resultat som med bred marginal gav honom bronsmedaljen. Han hade nästan sex meter tillgodo på fyran men var bara 59 centimeter från silvermedaljen.

Året före OS, 1911, hade han vid två tillfällen satt svenskt rekord i grenen. Först med 71,73 och senare med 74,33. Vid första tillfället tog han rekordet från den tidens största svenska idrottsnamn, Eric Lemming. Det var också från Lemming som

Emil Mårtensson innan 1911 övergick i 1912 tog tillbaka rekordet.

OS-året 1912 var det inte rekord som gällde utan olympiska medaljer och Lemming inriktade sig på att ta sin tredje raka OS-guldmedalj i specialgrenen spjutkastning, bästa hand vilket han lyckades med.

1913, då Magnusson började tävla för MPGI efter att OS-året ha tillhört IFK Malmö, blev han tvåa på SM i sin specialgren men förbättrade också svenska rekordet vid två tillfällen: först med att som förste svensk nå över 80 meter, 80,89 och senare 82,44. Ett rekord som stod sig i fyra år.

Magnusson var inte bara den nybildade föreningens stora affischnamn (ett ord som knappast var "uppfunnet" vid den tidpunkten) utan också en av fyra ledamöter i den MPGI-styrelse som leddes av tungviktsbrottaren Gustav Lindstrand. Övriga i den första MPGI-styrelsen var Johan Lewin, Per Murath och Nils Sundell.

Idrottsintresse var inte ens på den tiden något negativt i poliskretsar. Deras arbete krävde då i än större grad än i dag god fysik. Poliser som ägnade sig åt att träna och tävla i idrott på sin fritid blev bättre rustade för sin yrkesverksamhet.

Utan elitklubbsdrömmar

Den tanken levde länge stark inom polisväsendet. Generellt kan sägas att de som ledde polisarbetet överlag hade en positiv inställning till att deras anställda idrottade. För att undvika missförstånd ska sägas att det fanns undantag.

Stockholmspolisens IF bildades samma år som föreningen i Malmö och ett år senare följde kollegerna i Göteborg efter, genom att bilda Göteborgs Polismäns IF.

De tre föreningarna har sedan dess varit respekterade och framträdande föreningar i sina distrikt. Stockholmspolisens har skiljt sig genom att bedriva en tydligt elitinriktad verksamhet och genom att i



Krigsåret 1941 gick över en miljon människor i Riksmarschen. 1991 arrangerades Riksmarschen av Cacerfonden i samarbete med idrottsrörelsen, landsting, länsstyrelser och kommuner. Foto: Cancerfondens arkivbild

sin förening ta in medlemmar utan anknytning till polisverksamhet. Något som MPGI gjort först under senare år och då också med skillnaden att mera främja breddidrotten än elitidrotten som vissa sektioner hos Stockholmspolisens gjort, i dag allra tydligast i simning.

Stockholmspolisens inriktning kan lite ses som ett lokalt fenomen. Andra stora allmänna institutioner i kungliga huvudstaden har gått i samma fotspår, Brandkårens IK (främst i brottning och friidrott) och inte mindre Stockholms Spårvägars G&IF i friidrott och på senare år bordtennis.

I Göteborg idkades samarbete med de stora civila föreningarna. Polisen/Örgryte, Gais/Spårvägen och IFK/Brandkåren var väl kända kombinationer. I Norrköping fanns alltid en plats ledig i polisorganisationen då något tilltänkt nyförvärv uttalat intresse för en sådan yrkesinriktning.

Den snarlika antydning som fanns i Malmö var kopplingarna mellan MFF och GAK Enighet på ena sidan och Brandkåren på den andra.

Dragkamp första SM-guldet

Den första stora framgången för nybildade MPGI noterades 1916 då föreningen vann SM i dragkamp. Dragkamp var vid denna tidpunkt

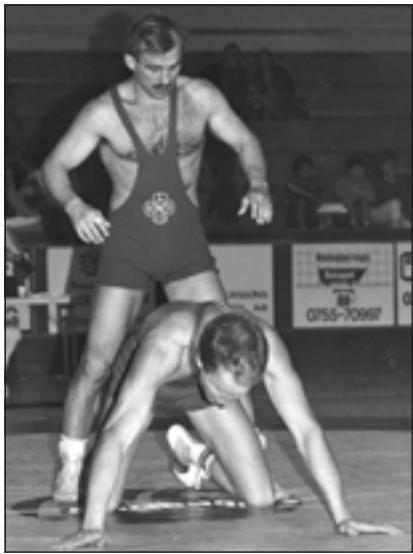
en stor och populär idrott. Frågan är om någon av de många svenska guldmedaljörerna i OS 1912 blev lika uppmärksamman och firad som dragkampslaget. Laget bestod av sju



Tre MPGI-simmare av klass, fr.v.: Bertil Aggebrant, Soini Haanpää och Gunnar Hersler hyllas.



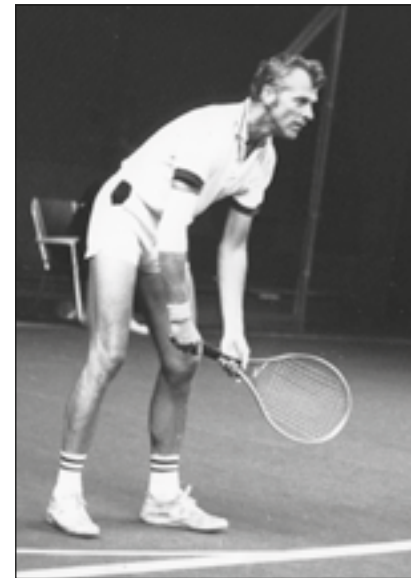
HKH Prins Gustaf Adolf, 1:a pristagare och kriminalkonstapeln Knut Nordholm 2:a pristagare vid SM i sabelfäktning 1937.



Gert-Ove Andersson, Malmö tittar ner på Sven Svensson, Växjö.



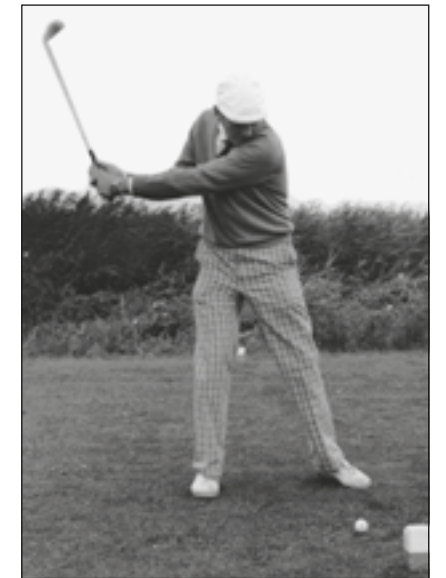
Lennart Hansson, ordförande i bordtennissectionen, in action.



Stilstudie av Sten Elander, från Helsingborg.



Cyklist. Foto: J. Adelfalk



Stilstudie av golfaren Gustaf Andersson.

stabila poliser från Stockholm och en fiskare/skårgårdsskårl från Sandhamn i Stockholms yttre skårgård, Carl Lindström.

Storbritannien, vars tre lag 2008 på hemmaplan tagit hand om samtliga medaljuppsättningar, gällde som favorit. När det blev allvar var emellertid brittena chanslösa mot svenskarna. Låt vara att visst tjuv- och rackarspel förekom, vad det gällde reglerna, men det hindrade inte de svenska segrarna att nå omåttlig popularitet.

Samtidigt blev dragkamp en sport på modet. MPGI mobiliserade snabbt ett lag. I SM 1916, dragkamp ingick då som en gren på allmänna idrottens (i dag friidrott) mästerskap, vann MPGI sitt första SM. Grenen försvann samma år från SM-programmet och återkom först då Svenska Dragkampsförbundet bildades 1933.

PR för polisverksamheten

MPGI blev allt större i takt med att polisverksamheten växte, men några allvarliga försök att göra föreningen till en elitförening tycks aldrig ha förekommit.

Däremot omhulldes tävlingsidrotten inom polisorganisationen. De anställda som ville satsa på att nå framgångar i det växande antalet tävlingar i SM för poliser uppmuntrades. Generösa villkor rådde för dem som ville träna för polis-SM. Löneavdrag förekom knappast och arbetsgivaren stod även för rese- och uppehållskostnader.

Idrotten sågs som ett sätt att stärka kårandan.

I jubileumsskriften från 1972 då MPGI fyllde 60 år skrev ordföranden Knut Nordholm bland annat:

”För oss polisidrottsmän gäller det emellertid att på rätt sätt bruka idrotten som ett lämpligt och bra medel att jämka ihop luckan mellan allmänhet och polis och därigenom försöka åstadkomma att den stora idrottsintresserade allmänheten ser på oss – icke bara som polismän – utan fastmer som en idrottsgrabb och som en av deras egna. Detta skulle i hög grad bidra till popularisering av polisen.”

Nordholm visste vad han talade om. Länder där de stora samhälleliga organen, som polisen och armén, drivit egna elitsatsningar har dessa

lag oftast haft publiken mot sig även när de spelat hemma.

Bröt total stockholmsdominans

Knut Nordholm bröt knappast mot sina egna principer när han stod bakom och organiserade den enda elitsatsning värd namnet som skett i MPGI:s namn. När han efter en hyfsat framgångsrik karriär som friidrottare, främst på löpdistanterna 400 och 800 meter, ville ägna sig åt en mindre fysiskt krävande gren startade han inom MPGI en fäktningssektion med tonvikt på sabel.

Det fanns goda utrymmen för träning i gymnastikhallen högst upp i polishuset vid Davidshallstorg.

Från första SM 1924 till 1942, då



Gamle MPGI:aren Rune Palmé intervjuas av Lennart Hyland i en av de första Sege- rundorna på Malmö stadion. Foto: Sture Andersson

Nordholm för första gången vann SM-guld, erövrades inget SM-guld i sabel av någon med hemvist i en ut- anför Svealand. Speciellt stockholm- klubbarna var framgångsrika. Bland annat vann prins Gustaf Adolf, kung Carl XVI Gustafs far, tre mästerskap.

Nordholm samlade i fäktsalen kring sig ett antal poliser med skiftande idrottsbakgrunder.

Resultatet blev att MPGI i över 35 år blev landets dominerande förening på sabelfäktingens område.

Innan dominansen bröts hade MPGI erövrat 32 SM-guld (19 i lag och 13 individuella). Inte sällan vanns två av lagmedaljerna av MPGI-lag, 1964 såväl guld som silver. Också i de individuella prislistorna från SM under dessa år var det mera regel

än undantag att fler än en med klubbadress MPGI vann medalj. Lägg till att flera som fått sin sabelutbildning hos MPGI gick över till Malmö Fäktklubb av 1919, oftast därför att vederbörande avslutat sin polistjänst. En förening som var MPGI:s störste konkurrent.

Knut Nordholm vann fyra individuella SM-guld, deltog i OS 1936 och



Poliskommissarie Leif Hallberg.

Foto: Olle Nilsson



Stilstudie av Karin Wilhelmsson.



Gustaf Andersson och Per-Erik "Pero" Landqvist.



Per Svartz, numera en glad pensionär.

tilldelades 1946 Rundturens Guldmedalj för bästa skånska idrottsprestation det året. Han var dessutom delaktig i många av laggulden.

Individuellt är Ingvar Jönsson den mest framgångsrike av MPGI:s sabelfäktare med sex SM-guld. Stig Borestam, två gånger, och Henry Nordin är andra som vunnit sabel-SM för MPGI.

MPGI bäst i Europa

Leif Hallberg anställdes i Malmöpolisen 1958. Han var i unga år aktiv i fotboll och ishockey i hemorten Hörby. Ganska snart lockades han att prova sabelfäktning - och han fortsatte. Han vann ett lagguld och tog individuellt såväl silver som brons i SM och deltog i den svenska VM-truppen 1973.

Som sin största merit uppfattar han EM-guldet i lag vid polis-EM

1971 i Perpignan, Frankrike. Fem år tidigare var han med och tog brons. Övriga i EM-guldlaget var Birger Hörman, Ingvar Jönsson och Harry Nilsson från MPGI och stockholmaren Jonny Johnsson.

- En mycket stor del av Europas sabelelit var poliser. Antingen det gällde "civila" internationella mästerskap eller polisens interna dominerade fäktare från Ungern, Italien, Frankrike och Polen och i någon mån Danmark, berättar Leif.

Högste ansvarig för träningen var Francesco Gargano, italienättad fäktmästare som senare bland annat förde fram till lundafäktaren Rolf Edling till två VM-guld i värja.

- Vi tränade officiellt en dag i veckan men särskilt inför större tävlingar kunde det bli både tre och fyra pass i veckan. Frikostigheten att bjuda på träningstid var stor hos befälen. Det

var heller aldrig några problem att få ledigt för att följa med på tävlingar utomlands, oftast till Västtyskland.

- Knut Nordholm hade många kontakter och var mån om att vi skulle ut och tävla. Köpenhamn var ett annat populärt resmål och där fanns också en av Nordens främste sabelfäktare vid denna tid, Palle Frey, också han polis, minns Leif och nämner att det också fanns en värjsektion bland de tolv-femton aktiva MPGI-arna.

Från 14 till 10 sektioner på 25 år

I början av 1970-talet, då Nordholm lämnat ledarrollen, avtog intresset.

På bara några år raserades verksamheten. Enligt Hallberg spelade det stor roll att träningslokalen försvann och togs istället i anspråk för den dagliga polisverksamheten.

Några år tidigare hade Åke Gustafsson flyttat till Malmö från Göte-



Sektionsledare, styrelse och Pero.



Herrlag i fotboll från 1968.

borg. Han engagerade sig omgående i MPGI:s verksamhet, till en början som aktiv. Han hade idrottsliga meriter i sitt bagage från i synnerhet lagsporterna. Tyngst vägde att han deltagit i den satsning Västra Frölunda IF kring 1960 gjorde för att ta sig till ishockeyns elitskikt. Han var den andre med västsvenska rötter som spelade allsvensk ishockey i Västra Frölunda:

- Jag kom snabbt in i MPGI:s verksamhet. Vi hade en rad sektioner, ville man idrotta spelade sporten ingen roll, det fanns inom MPGI möjligheter att utöva nära nog all slags idrott.

I jubileumsskriften från 1987, då föreningen fyllde 75 fanns 14 sektioner. I dag återstår tio men flera av sektionerna är för tillfället vilande. Dock inte den som gett föreningen störst uppmärksamhet, fäktningen, den är borta liksom sektionen för skytte.

- Det har skett en stor förändring sedan jag började engagera mig i verksamheten. Det är inte längre självklart att intresserade får ledighet för att delta i polis-SM, säger Gustafsson som hann med 25 år i MPGI:s styrelse innan han drog sig tillbaka.

Ledarbristen märks

Föreningen har alltid haft god tillgång på intresserade och kunniga ledare som sett ett stort värde i att MPGI bidragit till att höja den fysiska statusen samtidigt som den sociala samvaron främjades. Gustaf Andersson, mångårig ordförande och Per Svartz, också han ordförande i många år, är två. Dagens ordförande är Ulf Sempert, tillika polismästare i polisområde Malmö. Ett annat ledarnamn som bör nämnas är skytten

och inte mindre skytteledaren Evert Bramheds.

- För att inte nämna alla de många intresserade sektionsledarna, säger Åke Gustafsson och upplever att polisidrotten dras med samma problem som de flesta andra föreningar har - intresset att engagera sig minskar.

Andra OS-bronset 1936

1931 vann Folke Andersson i diskuskastning det enda SM-guld som föreningen erövrat i friidrott under sina hundra år.

Fem år senare tog Fred Warngård en högst överraskande bronsmedalj i släggkastning under OS i Berlin. Han arbetade som polis och tävlade större delen av sin karriär för MPGI men OS-året var han verksam i MAI.

Så sent som 1966 deltog två MPGI-medlemmar i det svenska pistollaget vid skytte-VM i Wiesbaden, Västtyskland, Karl-Olof Karlsson och Evert Olsson.

Aktiva som likt poliser arbetar hel-

tid är allt sällsyntare och det innebär samtidigt att elitidrottare blir allt ovanligare bland poliser.

Under senare år har Magnus Andersson, fotboll i Malmö FF, Bengt Persson, handboll i H 43, Karin Wilhelmsson, badminton i BMK Aura, och brottarna Lars-Erik Nilsson, Bo Persson och Kenneth Gunnarsson varit de MPGI-medlemmar som ofta syns på tidningarnas sportsidor.

MPGI:s olika sektioner bedriver numera till hundra procent sin tävlingsverksamhet inom Korpen.

Fotnot: Knut Nordholm har porträtterats i Skånsk Idrotts Historia 2007 och Emil Magnusson i samma skrift år 2009.

Text: Roger Gottfridsson

Foto: Ospec. bilder = MPGI:s bildarkiv

Artikeln är framställd för att publiceras i årsboken Skånsk Idrotts Historia 2012, som ges ut av föreningen Idrottsmuseets Vänner i Malmö, och återges med artikelförfattarens samtycke.



Paul Janmarker hyllar Katarina Farmstedt, en av otaliga "Palles puss pris"-vinnare.



"Veteranen" Christer Wittbom, Malmö segrare i H35 kula och diskus vid SPM friidrott 1985.



Dan Granvik, Jörgen Mårtensson, Åke Gustafsson, Gustaf Andersson, Filip Bergström och Annica Lundstedt.

Olle Nilssons polisidrottsminnen 1957-1997



Vaktistrikt, VD:1's lag i avdelningsturneringen, som spelades 1961 i gamla tennishallen i Malmö. Stående från vänster: Kurt Johansson, Rolf Johannesson, Börje Svensson, Gert Christensson och Henry Holst. Knästående från vänster: Bengt-Åke Håkansson, Roland Svensson, Olle Nilsson, Sven-Åke Olsson och Henry Carlsson.

Bakgrund

En av de bästa fritidssysselsättningar är utan tvivel idrotten och detta lärde jag mig redan i unga år. Redan som pojklagsspelare kom jag med i BK Flagg i Malmö, som sysslade med fotboll. Där spelade jag i alla klubbens lag.

Jag sysslade också med handboll i Hemgården, Malmö och även lite allmän idrott vid posten där jag arbetade innan min anställning vid polisen i Malmö.

Många minne från gångna år tränger på, allt för många, men jag skall här försöka med några i denna lilla artikel i Skånepolisen Sport och Fritid.

1950-talet

Det var naturligt att jag vid min anställning vid Malmöpolisen 1956-

1957 anslöt mig till Malmö Polis-
mäns Gymnastik och Idrottsförening (MPGI).

Vid denna tid var det 100 % anslutning till föreningen.

Hösten 1957 gick jag polis-skolan i Malmö och minns hur vi hade gymnastik i S:t Petri skolans gymnastiksal. Denna leddes av kapten Fabian Björk, populärt kallad "Fabbe". Sedermera kom jag i kontakt med fotbollen via polisen och fick vara med i några matcher i 11-mannalaget i korpen. Vi spelade på Rörsjöns idrottsplats (där länsstyrelsen nu finns). I laget spelade bland annat Bernt Persson, Ragnvald Carlsson, Nils Nystöm och Thore Nilsson som målvakt.

1960-talet

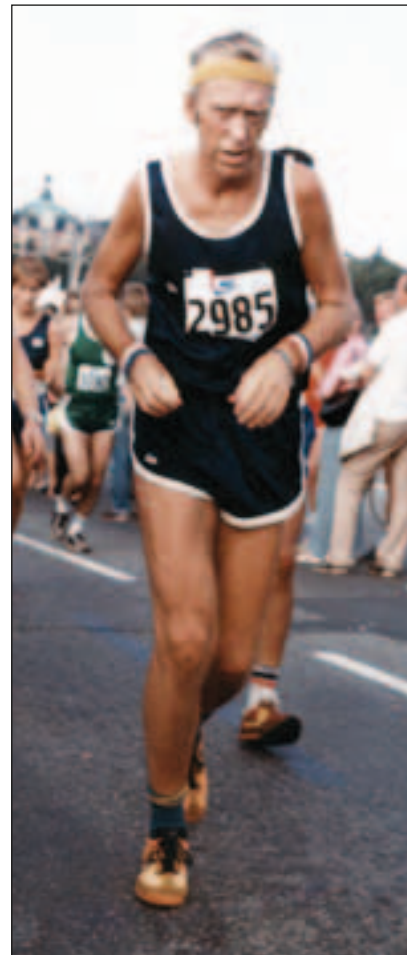
I början av 60-talet kom jag med i handbollen inom polisen. Då anord-

nades en avdelningsturnering i gamla tennishallen vid Pildamsvägen. Jag fick förtroendet att vakta målet i VD:1's lag och vi utkämpade många hårda matcher i turneringen mot de andra lagen. Vi hade ett starkt lag med bland annat Henry Holst, Sven-Åke Olsson, Henry Carlsson, Bengt-Åke Håkansson och Gert Christensson.

Vid samma tid spelades också en turnering på samma plats mellan polisen, taxi och brandkåren. Det var tider det.

På grund av mina insatser blev jag uttagen som reservmålvakt till truppen som skulle åka till SPM-kvalificeringsmatch mot Blekinge i Karlskrona den 1 mars 1961.

Det blev en händelserik match att minnas. Vi ledde med ett mål hela första halvlek och i början av andra



Stockholm marathon 1981.

bröt vår målvakt Willy Nilsson ett finger. Jag fick hoppa in i målet.

Vi lyckades hålla ett måls för-språng tiden ut och vann den spännande matchen med 21-20 och kvalificerade oss därmed till slutspelet i Stockholm den 16-17 mars 1961.

Dit fick jag också följa med som

reservmålvakt. Kjell Bengtsson var förste målvakt. Han jobbade på Bulltofta flygplats och ordnade med så att halva truppen fick flyga till Stockholm den 15 mars och andra halvan fick ta tåget. Hemresan blev det omvänt.

Slutspelet i Eriksdalshallen blev så att vi slutade på bronsplats efter resultaten: Stockholm 16-25, Örebro 24-24 och Göteborg 10-17. Jag fick här min första SPM medalj. I vårt lag fanns de stora pojkarna Thorild Järnerstam, Lennart Holm, Einar Malm-borg Thore Nilsson med flera.

1970-talet

Detta började inte så bra för min del. Redan i maj månad 1970 bröt jag höger handled då jag spelade fotboll i polisens 7-mannalag i korpen.

1974 spelade jag åter i polisens korplag och för andra gången skadade jag mig under en fotbollsmatch på Limhamnsfältet. Det slutade med operation i höger axel och ena benet i gips. Vid det senaste tillfället spelade jag som målvakt.

Nu fick det vara slut med fotbollen.

Sommaren 1976 började jag motionera så smått genom att jogga (kanske var det 40-årskrisen som gjorde sig påmind) och den 12 september var det dags för min första Segerunda. Detta var Malmöpolisens eget lopp, som första gången gick av stapeln 1974.

Efter Segerundan blev det MAI-loppet i Frostavallen och Yddinge runt samma år. Åren därefter blev det ett hundratal lopp fram till år 2000 då jag blev 64 år. Jag avslutade min löparkarriär med Broloppet.



Segrare i klass H50 i SPM marathon, 1986. Olle strax efter målgången vid hamnen i Borgholm. Foto: Hans Peterson

1980-talet

Detta årtionde kom att bli mycket intressant för min del med många långlopp, terränglopp, marathon och SPM, samt inte minst mitt uppdrag med tidningen MPGI-sport och motion.

I början av 1981 kom MPGI's ordförande Gustaf Andersson till mig och undrade om jag ville bli biträdande redaktör för en ny idrottstidning MPGI-sport och motion, som alla anställda inom Malmöpolisen skulle få.

Det var naturligtvis svårt att säga nej till detta jobb, så jag tackade ja.

Jag fick träffa idémakaren och redaktör "proffset" Per-Erik Landqvist samt alla trevliga människor på Polisidrottsförlaget. Tidningen gavs ut i 40 nummer fram till 1990. 1991 ändrades namnet till Skånepolisen Sport och motion och jag var med till 1996 och totalt 63 nummer.

Jag deltog i tre terräng SPM under 80-talet. 1981 i Skrylle (Lund), 1986 på Hunneberg (Vänersborg) och 1987 på Bulltofta (Malmö).

1981 gick första Svenska polis-mästerskapet i Marathon av stapeln i Örebro och naturligtvis var jag där



Den svenska truppen vid Polismaran i Rotterdam 1984, iklädda Malmö-Marathontröjor.

tillsammans med kollegorna Sverker Nilsson, Karl-Johan Hansson, Filip Bergström, Sture Andersson och med Hans Håkansson som ledare.

Tävlingen gick på försök och 1984 arrangerade MPGI mästerskapet i Malmö i samband med Malmö Maraton.

1983 var jag med om en historisk tävling, Triaden i Bromölla då Rynbergets IK arrangerade Sveriges första riktiga triad, en tregrenstävling med följande grenar: Simning 800 meter, cykling 11,5 mil och löpning 28 km. I tävlingen deltog fem poliser nämligen: segraren i klass 1, Jan Karlsson Ystad, Ingemar Axberg Malmö och T Cannaling Ljungby, samt klass 2 artikelförfattaren och Holm, Stockholm. En djävulsk trekamp att minnas.

I april 1984 var jag med om en intressant resa till Holland och Rotterdam tillsammans med Sverker Nilsson och ett antal kollegor från olika delar av landet. Alf Lindstedt, Lund, följde med som reseledare. Här deltog vi i det andra internationella polismarathon, ett minne för livet.

Den 9 augusti 1986 blev även den en minnesrik dag för mig, då jag för första och sista gången, blev svensk polismästare genom att vinna H50 klassen i marathon (42195 meter) mellan Kalmar och Borgholm (Ölandsbromarathon).

Ett trevligt minne och mitt 25:e marathonlopp.

1990-talet

Tack vare mitt engagemang med tidningen Skånepolisen-sport och



MPGI:s vinnarlag mot Weinco på Skånebyns idrottsplats i Hjärup 1994. Fr. v. stående: Annica Lundstedt, Glenn Sjögren, Olle Nilsson, Åke Gustafsson, Lotta Hellström och Alf Lindstedt. Fr.v. knästående: Dan Granvik, Eric Mossfelt, Per-Olof Bergquist, Lena Folkesson och Jörgen Mårtensson. Foto: Filip Bergström

motion har jag många minnen från alla åren som till exempel "jippo-betonade" fotbollsmatcherna mellan MPGI:s styrelse (förstärkt) och Weinco Grafiska där jag fick vara med i MPGI:s lag vid några tillfällen, bland annat på Hjärups idrottsplats 1996. Efter matchen samlades lag och supportrar till en bit mat och trevlig samvaro.

60 år gammal sprang jag den 24 april 1996 mitt sista SPM terränglopp på Revingehed, med Lund som arrangör.

Naturligtvis blev jag sist i min klass H55, 4000 meter. Men tiden 22.57.7 var ändå en hyfsad tid för en 60-åring och huvudsaken var ju att delta. Efter tävlingen hade vi en trevlig samvaro med mat och prisutdelning. Alla fick pris och jag fick en badhandduk, en minnesrik avslutning för min del.

SLUTORD

Utöver själva idrottsutövandet har jag många roliga minnen från de årliga resorna till Dragör och Dragörs



SPM terränglöpning 24 april 1996 på Revingehed. Delar av Malmötruppen, fr.v.:Ewa Kristin Winqvist, Lena Matthijs, Nils-Erik Johansson, Olle Nilsson och Rickard Larsson.



Fest på Dragörskro 1992. MPGI:s ordf. Gustaf Andersson sjunger Eldarevalsen.



2a Internationella Polismarathon, Rotterdam, 27 april 1984.



MPGI-truppen framför Bergagårdens motionsanläggning, Hunneberg, vid SPM terränglöpning 1987. Fr.v.: Sven Persson, Jan Rosén, Olle Nilsson, Mats Hansson, Agne Johansson, Tony Pallon Feldskow och Sverker Nilsson. Foto: Urban Arnesson.

kro med MPGI:s styrelse och Polisidrotts-förlaget.

Syftet med dessa resor var utdelningen av Palles pris, som bestod av årets idrottstjej och idrottskille samt årets idrottsledare inom MPGI.

Något som jag aldrig glömmer är resan 1989 då jag spelade utklädd tunisisk arab och utdelade ett extrapris till Anette Nilsson, som totalt blev lurad.

Många jubileumdagarna för MPGI är också värda att minnas:

För min del:

- 1962 (50 år) på Rådhuset
- 1972 (60 år) på Savoy hotell
- 1982 (70 år) på biblioteket polishuset Davidshall
- 1987 (75 år) på Kokums fritid
- 1992 (80 år) på Weincos grafiska
- 2002 (90 år) på Idrottsmuseet



Artikelförfattaren, Olle Nilsson i Malmö Marathons tröja, delar ut startmaterial till favoriten Tommy Persson, Heleneholm, inför starten av Malmö Marathon 1982. Foto: Hans Håkansson

GRÄV - TRANSPORT - BYGG

GTB

Internet: www.gtb.se

GTB DALBY AB

VEBERÖDSVÄGEN 31 • 247 56 DALBY
046-20 94 52

ETT KLOKT VAL!



Varför vänta med att byta elleverantör?

Hos oss får Du: Billigare el • Bättre service

ENKLARE ÄN DU TROR

RING OSS

ÖSTERLENS KRAFT
0414-285 51 • www.osterlenskraft.se



Starten i Segerundans funktionärslopp.

Foto: Han Håkansson



Pris- och medaljutdelning vid MPGL:s 80 års jubileum, ute på Weinco Grafiska, 1992.

Foto: Sven Ahlm

Min förhoppning är att också kunna delta när MPGL den 7 december 2012 fyller 100 år på Rådhuset i Malmö.

Jag vill redan nu passa på att gratulera MPGL på 100 årsdagen och tacka för alla fina idrottsminnen som jag varit med om.

Olle Nillson
En 76 år gammal pensionär,
fd polisinspektör och MPGL:are



Roddaregatan 20 C - 216 12 LIMHAMN
Telefon 040-15 20 80 - Mobil 0703-17 75 75
Hemsida: www.boamaleri.com
E-post: boa.maleri@telia.com



Den långa vägen till medaljen



Starten på löpkarriären

Intresset för löpning väcktes under 2008 då jag sprang Göteborgsvarvet för första gången då jag tränat för det. Jag lockades att anmäla mig till loppet via mitt dåvarande jobb och sprang Brandmans-SM. Jag hade väl mer eller mindre lagt cykeln på hyllan och hade börjat springa istället. Att lägga av med träningen var inget alternativ, då myrorna i kroppen gjorde mig påmind om att jag mår bäst att av hålla igång. Jag minns inte riktigt hur mycket jag tränade då men hade tränat löpning under vinter och vår, och skulle pröva min kondition med en halvmara. Jag lyckades ganska bra och sprang i mål på 1 tim 27 min. Det var nog här jag fastnade för löpningen. Göteborgsvarvet som är numera världens största halvmara fångade mig med storm. En mycket fin bana, med mycket folk, ett publikhav som hejade fram en till målet. Tiden för loppet är perfekt i maj månad, då man haft varvet som mål under större delen av vintern, har man lyckats plåga sig och löpa igenom de kalla månaderna trots allt.

Göteborgsvarvet

Eftersom man alltid varit en tävlingsmänniska ut i fingerspetsarna ville man efter det första Göteborgsvarvet så klart förbättra sin tid till året efter 2009. Nu gick jag polisskolan och hade möjligheten att springa på de natursköna stigarna kring polissskolan Sörentorp Solna.

Som så många andra poliser tränade jag en hel del under skoltiden. Det blev mycket löpning men även gymmet och lite annat. Många tyckte att man var en större idiot som började dagen innan skolan med att löpa 1-2 mil. Jag tog inte åt mig särskilt mycket och lyckades istället få med några andra på mina löprundor. Jag hade verkligen hittat tjueningen med löpningen och hittat känslan då benen går av sig själv. Att ge sig ut på morgonen, förmiddagen i löpspåret, ut i naturen, känna frisk luft och anstränga sig lite gjorde att man mätte otroligt bra och fick ny energi till både pluggandet och annat. Känslan efter att ha sprungit en löprunda är ibland obeskrivlig efteråt. Man har fått frisk luft, fått ett träningspass, en varm dusch, kan unna sig lite god mat och dricka efteråt.

Efter att ha ökat på träningen ställde jag upp i Polis-SM Göteborgsvarvet igen 2009. Jag slutade på den sämsta placeringen man kan hamna på fjärde plats, trots den för mig otroligt bra tiden precis under 1 tim 20 min. Jag nöjde mig inte med detta och fortsatte att träna löpning. Året därpå, år 2010 sprang jag självklart Polis-SM Göteborgsvarvet. Jag var otroligt taggad och ville såklart komma upp på prispallen. För vem vill hamna på en fjärdeplats utanför pallen. Jag hade tränat hårt för loppet och öppnade optimistiskt under loppet.

Jag ville naturligtvis slå min förra tid. Jag visste ungefär vilka mellantider jag skulle hålla för att kunna springa in på en liknande tid. Det var väldigt varmt i Göteborg 2010 under varvet, vilket ledde till att många kollapsade och stupade. Loppet blev en mycket stor besvikelse, efter att ha öppnat hårt sprang jag nog in i den för vissa välkända "väggen". Loppet blev en ända stor pina och jag kom i mål till slut på en mycket sämre tid än året innan, nämligen 1 tim 26 min. Jag trodde inte mina ögon då jag tittade på resultatlistan för poliser några dagar senare då jag hittade mig igen på fjärde plats. Det

kändes som den sämsta placering man kan få då man tränat stenhårt inför loppet.

Göteborgsvarvet 2011 skulle vara mitt år. Nu skulle jag minst ta mig upp på prispallen och helst ta hem "skiten". Jag hade tränat som en tok hela vintern och våren och kände nu till hur jag skulle hitta formen. Jag kände mig i otroligt bra form efter all träning jag lagt ner.

Den långa vägen till medaljen

Samma vecka som varvet ska gå blir jag istället sjuk och missar loppet som jag sett fram i mot under lång tid. Det kändes som världens maximala otur. Varför drabbade sjukdomen just mig. Frågorna var många. Men det blev istället soffan en vecka istället för att vinna loppet och kunde se en resultatlista utan mitt namn på.

Redan veckan efter sjukdomen som jag i övrigt kallade för "digerdöden" ville jag ha revansch och ville göra mig själv rättvis. Det blev ett antal månader med träning för att hitta tillbaks formen man en gång haft. På slutet av säsongen sprang jag Lidingsöloppet 30 km för första gången och hade hittat formen igen. Jag avslutade säsongen på topp med att springa in på 2 tim 8 min, målet var under 2 tim 15 min, så jag var supernöjd. Löpkänslan var på topp igen och tävlingsmänniskan hade visat vem som bestämde. Jag hade besegrat "digerdöden".

Min löpsatsning fortsatte för att nå medalj i Polis-SM. Jag tränade stenhårt under vintern 2011-2012. Trots ibland flera minusgrader, snö och bläst gav jag mig ut i löpspåret. Man kan säga att jag sprang ett antal varv i Bulltofta under vintern. Under våren hann jag med en resa till Mexiko för att få lite värme och avkoppling. Avkopplingen bestod av solstolen, utflykter och även så klart lite löpning. Som man kan utöva var man än är, det finns inga ursäkter. Under våren trappades träningen upp med ett antal mil varje vecka, cirka 8-9 mil och flera hårda intervallpass vilket fick konditionen och

uthålligheten att förbättras.

Göteborgsvarvet 2012 och Polis-SM gick av stapeln den 12 maj. Jag var laddad till tusen och var i god form. Jag hade tränat som en tok och förberett mig på bästa sätt.

Vädergudarna visade 15-18 grader och moln, en del blåst. Det perfekta löparvädret. Jag ville nu ta medalj samt att komma ner på personbästa tiden under 1 tim 20 min. Jag startade i startgruppen efter elitklassen, vilket gav mig ett bra utgångsläge.

Känslan innan loppet var på topp och benen kändes bra. Skulle träningen räcka till en topplacering. Frågorna var många. Jag hade lagt upp loppet att försöka springa lugnt till en början som man alltid säger, men idag skulle jag verkligen göra det. Taktiken var att försöka hålla ett tempo på cirka 3 min och 50 sek per kilometer under den 21 km långa loppet.

Då starten gick var man "tokladad" och ville bara iväg. Jag öppnade bra och tog det hyfsat lugnt i de första uppförsbackarna i Slottskogen. Innan första bron var det en del uppförlöpning, efter cirka 6 km. Jag försökte verkligen ta det lugnt uppför och lyckades troligen. När man var uppe på första bron blåste det ganska hårt, delvis motvind. Jag försökte hålla mig bakom andra och hitta lite lä.

Då jag sprungit de första 10 km passerade jag på cirka 36 min och 30 sek. Jag var jätteglad för passertiden och tänkte att nu var det bara att hålla farten för att klara under det tänkta målet 1 tim 20 min.

Efter 13-14 km skulle det passeras den andra bron. Jag tog det extremt lugnt över bron och blev omsprungen av en hel del. Då jag passerat krönet över bron, försökte jag öka farten

igen vilket lyckades. När jag kom in på Avenyn fortsatte jag att hålla farten uppe, då publiken hjälpte till en hel del. Man ville ju inte se trött och sliten ut. De sista kilometrarna insåg jag att jag skulle klara målet under 1 tim 20 min, vilket gjorde att man fick extra positiva tankar i huvudet. Jag fortsatte att försöka att hålla farten uppe, men benen började kännas som stockar, framförallt vaderna. Flåset var det inget fel på men krafterna i benen började sina. Jag längtade efter att se varje kilometerskylt på slutet och försökte bara ha positiva tankar i huvudet. När jag passerade 20 kilometers skylten tänkte jag, "nu jävlar", endast 1 km återstod och jag gav verkligen järnet. Jag försökte öka och när jag kom in på upploppet drog jag till med värsta spurten, jag tog i för "kung och fosterland" och snubbade över mållinjen och stupade.

Jag hade tagit mig i mål på en för mig "supertid". Jag visste att jag sprungit i mål under 1 tim 19 min. Jag var kanon nöjd. Frågan var bara om tiden skulle räcka till medaljen som jag strävat efter. En stund efter målgång kunde jag via SMS-tjänsten få reda på att min tid stannat på 1 tim 18 min och 36 sek.

Medaljen säkrades.

Några dagar efter loppet kom det inofficiella resultatet för Polis-SM. Jag kunde läsa mitt namn på tredje plats. Det dröjde säkert flera veckor innan den slutgiltiga resultatlistan visade sig. Jag kunde då konstatera att min tid räckte till en tredje plats och ett brons i Polis-SM. Äntligen hade jag lyckats ta en medalj även om det "bara" räckte till ett brons. Mitt mål var vunnit:

- Ge aldrig upp och jämför resultaten med dig själv.

Mitt motto är att aldrig ge upp trots att man får motgångar då och då. Efter varje motgång gäller det att försöka hitta något positivt med dessa och lära sig något ut av dem. Träna alltid för dig själv och inte för någon annan. Träna för att det är roligt och ett sätt att hålla kroppen i trim och må bra. Se aldrig träningen som ett måste. Många studier visar, som vi säkert känner till att vi mår och lever längre, om vi håller gång och motionerar. Träna inte för att nå kanonresultat utan för att må bra, och du känner dig genast friskare. Många poliser idag upplever ett tufft arbetsklimat och arbetar hårt och målinriktat. Glöm inte bort motionen och träningen. Träning några gånger i veckan gör enligt min mening att man känner sig friskare och minskar risken både för hjärt- och kärlsjukdomar och även risken för arbetsskador.

Hitta en träningsform eller motionsform som passar utan att känna ett måste, trots att vi är väldigt upptagna i dagens samhälle. En kort löprunda eller en cykeltur till- och från jobbet har de flesta människor tid med. Det är bättre att motionera lite än inget alls. Vill man utmana sig själv, sätt upp mål med din träning utan att jämföra dig med andra. Sätt hellre upp små mål än att dra till med stora mål som är svåra att nå inom en kortare tidsperiod. Om man når sina småmål blir man mer motiverad och känner genast att träningen blir roligare och man utmanar sig själv. Anmäl dig till en löptävling, lopp eller liknande så är det lättare att motivera sig med att hålla igång med träningen under vissa perioder. Mitt motto ge aldrig upp, vi ses i löpspåret.

Ola Åkesson.



Kjell Olsson dirigerar.



Martin Holm var konferencier.

Polisens Musikkår Skåne på Malmöfestivalen

Polisens Musikkår Skåne och Sveriges Militärmusikers Förening gjorde en sammanslagen konsert på Malmöfestivalen. En härlig sommardag med solen lysande över hela Stortorget, ja, hela Malmö denna sköna dag. Från hela Sverige till och med från Tyskland kom det gamla militärmusiker tillströmmande. Musiker som spelat i olika militära orkestrar runt om i landet före 1972. Sen blev det tunnare för varje år, då den ena regementsmusikkåren efter den andra lade ner sin verksamhet och idag är det bara Arméns musikkår som är kvar plus ett antal hemvärnsskåre.

Polisen, Brandkåren och Spårvägen

Detta är musikkåre med många års erfarenhet. Polisens Musikkår har spelat sedan 1906, Spårvägens musikkår bildades 1908 och Brandkåren började sin verksamhet som en sextett 1910. Från början var det personalmusikkåre, men idag finns inte så många yrkesmän som spelar instrument som passar i en musikkår. Därför har man fått rekrytera från musikskolorna i våra städer. Men ändå är man cirka 35 till 45 musiker vid varje konsert.

Sveriges militärmusikers förening

bygger på att man träffas en gång om året till ett årsmöte och passar då på att tillsammans med en lokal orkester framföra en konsert och i år var det Malmös tur att vara värd för detta arrangemang.

Kjell Olsson höjde dirigentpinnen

och slog in Svensk polismarsch. Polisens Musikkår Skåne och Sveriges Militärmusiker utgjorde nästan 70 man stark orkester, som spelade Per Grundströms sista skrivna marsch. Han skrev den till Stockholmspolisens musikkårs 25-års jubileum



Bengt Gidlöf tar över taktpinnen.

Vi är takproffs.

För oss är takläggning och takunderhåll en fråga om yrkes stolthet, kompetens och personlig service. Vi är ett takteam du kan lita på helt enkelt.

Ett kvitto på vårt arbete är att vi är den första takentreprenören i Skåne som blivit auktoriserade av branschorganisationen TiB.

Välkommen till oss!

TEAM ICOPAL
Auktoriserade takentreprenörer

LOMMA TAK AB

Järngatan 29, Lomma • 040-41 60 10 • www.lommatak.se • info@lommatak.se

Problem med avloppet?
Överlåt problemet till oss!

Vi utför

- ✓ Högtrycksspolning vid akuta behov
- ✓ Spolning av dagvattenledningar
- ✓ Villaspolning i underhållssyfte
- ✓ Filmning

Jour dygnet runt – Kontakta oss redan idag

Bj Spolservice

Malmö: 040-10 40 55 | Eslöv: 0413-54 04 55 | Helsingborg: 042-13 40 55
E-post: info@bjspolservice.se | www.bjspolservice.se



Det var inte 76 tromboner men 5.

1962 och avsikten var att få fram en särskild polismarsch. Att den heter Svensk polismarsch gör att den inte spelas lika ofta som andra kända marscher. Men den är ett signum för alla polismusikkårer i landet.

Musikkåren fortsatte konserten med modern rysk musik av Dmitri Shostakovich. Ur en jazzsvit framfördes Waltz nr 2, som är så medryckande att publiken började dansa vals på Stortorget. Vidare framfördes ett potpurri av Olle Adolfssonmelodier som Robert Sjölin arrangerat. Han är också en gammal militärmusiker som gillar att leka med melodier, tonarter och skoja lite. Musiken blir alltid rolig att framföra och publiken

sjunger gärna med i refrängerna om okända djur, det gåtfulla folket och trubbel.

Intresset bland publiken höjdes i takt med värmen denna ljuvliga sommardag.

Bland orkestern sprang en del nyfikna turister och fotograferade vilket gjorde att nöjet att spela steg ibland både våra egna och våra gäster från Sveriges militärmusiker som aldrig upplevt något likande. Efter Benny Andersson Cirkus Finemang och August Södermans bröllopsmarsch ur sviten ett Bondbröllop var det dags för Bengt Gidlöf att ta över taktpinnen. Bengt Gidlöf är liksom Kjell Olsson klarinettist och kom från

Kungliga Jämtlands regemente.

Första melodin var Strike up the band som är ur en Broadway musical från 1927 av Ira och George Gershwin. Efter den passade det bra att spela ett knippe revymelodier från den svenska scenen av Jerry Högstedt. Även dessa vara arrangerade av Robert Sjölin, vilket garanterade högsta kvalitet på konserten.

Johann Strauss opus 324 var en konsertpolka med, för dagen lite underliga namn som, Blixt och dunder men det var väl för att reta vädergudarna. Leroy Andersson var inte bara kompositör utan arrangerade sina egna melodier på ett sätt som han ville de skulle låta. Han lekte med olika som att komponera melodier kring en slädfärd, en cowboy och hans häst och vi spelade om den synkoperade klockan, The Syncopated Clock. Leroy Anderssons ursprung kom från Övarp utanför Kristianstad, där hans föräldrar bodde, men Leroy Andersson föddes i Cambridge, Massachusetts 1908.

Eftermiddagens stora nummer var nog när Lennart "Kvarten" Axelsson var trumpetsolist i Sammy Nesticos Portrait of a trumpet. Lennart Andersson har varit trumpetare hos James Last och även varit professor på Musikhögskolan i Hamburg.

Men höjdpunkten var kanske när konserten avslutades med Ingemar Badmans marsch "Överste Tillman". Torbjörn Tillman var löjtnant vid I4 i Linköping. Han var utbildningschef för musikeleverna. Ingemar Badman som själv är flöjtist har skrivit många marscher och är sedan 1986 dirigent i Hemvärnets musikkår i Jönköping-Husqvarna. Ingemar Badman som fanns bland publiken fick gå upp på podiet och ta emot både blommor och folkets jubel.

Konferencier var Martin Holm som är en känd radoröst från Radio Malmöhus.

Hässleholms kyrka den 7 oktober

Regn och ostadigt väder mötte musikkåren på eftermiddagen, då vi



Lennart Axelsson är solist.

anlände med buss till Hässleholm. En sådan dag är ingen önskedag. För vem vill ge sig ut och gå på konsert en sådan dag? När alla notställ var på plats och musikerna också på plats började en genomgång av den ryska repertoar vi skulle spela på konserten ett par timmar senare. Vi blev bjudna på härliga mackor och kaffe och det hade slutat regna när vi gick tillbaka till kyrkan. Vilken glädje det blev när vi fick se att kyrkan var nästan full och då var det minst tjugominuter kvar innan vi skulle bör-



Jerker Mårtensson värmer upp.



Ingemar Badman har fått en blomsterkvast.

ja. Med sådan glädje ger alla järnet och den ryska repertoaren vi skulle spela den kändes så fin och rätt att spela just i denna kyrka. Det blev många av de stora ryska kompositörerna som spelades och när sista tonerna klingat ut ville publiken inte gå därifrån. Som tur var hade vi ett extranummer att erbjuda dem.

Julspelningar i Kävlinge och Malmö

Som traditionen säger kan man inte spela i en orkester om man inte har en julkonsert. I år liksom tidigare år

gör vi en konsert med Polisens sångkör först i Korsbackakyrkan i Kävlinge den 9 december och sedan i St. Pauli kyrka i Malmö den 16 december. Bägge konserterna är klockan 18.00. Kjell Olsson dirigerar Polisens Musikkår Skåne och Sasa Krstic dirigerar Polisens sångkör. Det är fritt inträde till bägge konserterna. Det är Svenska kyrkan och Polismyndigheterna som bjuder allmänheten på detta arrangemang.

Kjell-Arne Friberg



Blandningen av instrument var många liksom uniformerna.

Visste du att du kan få kostnadsfri energirådgivning i din kommun

Kontakta din energirådgivare för gratis och opartisk rådgivning i energifrågor
Georg Gremesperger – Energirådgivare i Staffanstorp – Svedala – Kävlinge – Lomma

Mobil 0733-41 11 73 – georg.energi@spray.se

Polisens Julkonsert

med
Skånepolisens Kör och
Polisens Musikkår Skåne

St. Pauli Kyrka, Malmö
Söndagen den 16 december 2012
klockan 18.00

Ett samarbete mellan Polismyndigheten i Skåne och
Svenska Kyrkan

Ta vara på tiden

och vännerna ni har!!



Christina och Leif.

2006 flyttade jag och min fru till en bostadsrätt i Sölvesborg som så många andra personer. Det var personer av alla de slag och i livets bästa tid. De flesta hade sålt villor och skulle få mer tid till sig själv.

En bit in på år 2007 hörde jag ofta tassel och tassel av andra boende. De sa att det är några kriminalare som också bor i huset. När jag hört det ett antal gånger tänkte jag på att jag själv också tänkt bli polis. Det var år 1960.

Mannen (kriminalaren) hade hund som han gick ut med varje kväll och en kväll när jag var på väg till miljörummet möttes vi. Vi hälsade på varandra. Hunden tappade precis det han hade i munnen. Jag böjde mig ner och då sa mannen "akta dig Arco kan snedtända". Vi pratade en stund

och jag fick bekräftat att de jobbade vid Skånepolisen.

Efter det mötet pratade vi mer och mer med varandra. Leif, som mannen hette, frågade mig efter ett par månader om jag ville följa med på promenaderna. Givetvis ville jag det, jag som också i hela mitt liv haft hund.

Vi travade alla dagar oavsett hur vädret var, jag trodde jag skulle visa Leif vår kommun men ack, Leif gick på sådana ställen där ingen eller sällan någon går. Vi gjorde mycket tillsammans, Leif bodde en bit upp i huset jag lite längre ner.

Acro var en kriminal sök hund, Leif började utan min vetskap lära Acro att ringa på vår dörrklocka, när man öppnade, vem stod där om inte Acro. Leif kom lite efter.

Vi fick även en julgran stulen i vår bostadsrätt. En ny införskaffades och Leif kom på, en för honom, van-

lig sak och larmade julgranen. Om även den stulits hade larmet tjutit i hela huset och med all säkerhet hade tjuven gjort på sig.

Jag och min fru blev verkligen bra kompisar med Leif och hans Christina.

Min fru Stina och Christina travade runt precis som Leif och jag gjorde i många år.

Kan också nämna att vi fick ansvar för Acro några gånger då Leif och Christina besökte kollegor i Danmark.

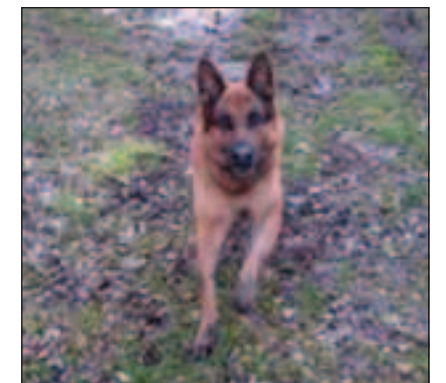
Jag undrade om jag skulle få några problem när vi gick ut med Acro. Helt lugnt sa Leif tänk inte på det Acro skyddar dig i alla lägen.

Otroligt vilken kompis jag blev med Leif och Acro, nu har de båda lämnat för att gå vidare något som jag och min fru saknar enormt.

Vi kunde tala om allt, jag har under mina snart 70 år aldrig haft en sådan fin vän, men Leif har gått för att inte återvända.

Även Leifs fru har blivit en vän för livet.

Vänligen
Kjell Hallberg, Sölvesborg



Leifs hund Acro.

VÄNNER...



Man tar många saker för givna, och tänker att allt skall gå lätt.
Men inget på jorden är självklart, det ser man på många sätt.
Och någonting man lärt sej med tiden, någonting man börjar förstå.
Dom vänner som finns vid din sida, är det bästa en människa kan få.
Vänner kan man inte få för många, ingenting kan vara bättre att ha.
Någon man kan ringa och fråga, fråga vilken väg man ska ta.
Kärlek kan man inte få för mycket, det är det enda som blir mer när man ger.



Sand mellan tårna...

...eller kanske över hela kroppen.

Ja, det beror lite hur hårt du sliter i denna sport.

Efter att ökat intresse bland medlemmarna i MPGL för sporten startades sektionen av ett par medlemmar som spelar och tränar aktivt under våren 2010.

Syftet var att knyta an nya som gamla medlemmar till sporten. Sektionen består idag av ca 20-30 medlemmar. Under hösten har det varit en liten svacka i träningen men efter nyår tar vi nya tag igen.

Vintertid tränar vi i Bellevuehallen i Malmö. De har tre sandplaner som vi hyr in oss på en gång i veckan. Vi som tränar är killar som tjejer. Vi mixar träningar och matcher. Syftet är att alla skall kunna vara med och ha roligt. Sommartid spelar vi vid planerna i Västra Hamnen eller planerna vid Gamla IP i Malmö.

Två år i rad har vi anordnat tävlingar där vi bjudit in Göteborgskollegor och nu senaste gången även kollegor från hela landet. En tävling

som brukar uppskattas stort bland de som deltar och tittar på. Tävlingarna brukar avslutas med en trevlig bankett på kvällen.

Vi hoppas såklart att fler ansluter sig till vår roliga sport och vågar sanda ner sig.

Så tveka inte utan dra iväg ett GW till undertecknad om du vill spela, eller kanske bara prova på.

Vi ses i sanden....

Arnauld Goffin



Tävling 2012 i Västra Hamnen

Finn fem fel

i samarbete med Nordisk Kriminalkrönika, www.spifab.se

Ringa in de 5 detaljer som är borta på den översta bilden.

Inskickat av:

.....
Förnamn

.....
Efternamn

.....
Gatuadress

.....
Postnummer och Ort

.....
E-post

Skicka in ert svar till:
Skånepolisen Sport och Fritid
c/o Katarina Farmstedt
205 90 MALMÖ

senast den 12 februari 2013

Tävlingen är till för tidningen Skånepolisen Sport och Fritids läsare. Om du vill ha en hel tidning, går det bra att skicka in en kopia av sidan.



Vinnarna och den rätta lösningen från förra numret:



Vinnare Skånepolisen 3-12:

1. Kerstin Agerholm
Nora
2. Ann-Mari Andersson
Trelleborg
3. Tore Kull
Bjuv

De tre vinnarna får varsin Nordisk Kriminalkrönika med posten.



54 svar kom in till tävlingen.

Skånepolisen Sport och Fritid 4-2012

Isgrens
FÖR SÄKERHETS SKULL

- Säkerhetsdörrar
- Mekaniska o. elektroniska lås
- Dörrstängare
- Inbrottslarm
- Kassaskåp
- Porttelefoner
- Nycklar och tillbehör
- TV-övervakning



Hedv. 916, Box 76, 231 21 Trelleborg
Fax 0410-177 65, Höllviken 040-45 00 77
e-post: info@isgrens.se, www.isgrens.se

Världens äldsta låsföretag med anor från 1740-talet i rakt nedstigande led.

JOUR Tel. **0410-177 00**
LÅSÖPPNINGAR
REPARATIONER Jourtel. **0708-17 71 11**



VINTERKAMPANJ
PÅ VÄRMEPUMPAR

Kostnadsfritt hembesök



Luft / Vatten
ecodan
Next Generation

- * Kompakt inomhusdel
- * Intelligent värmeanpassning
- * Kraftfull Zubadan-teknik
- * Förberedd för solfångare
- * Trådlös fjärrstyrning



Kampanjen gäller även Luft/Luft



www.osterlenkyla.nu 0708 - 74 44 99

**TACK FÖR ATT
NI HJÄLPER
OSS ATT GÖRA
BOENDET
TRYGGARE.**



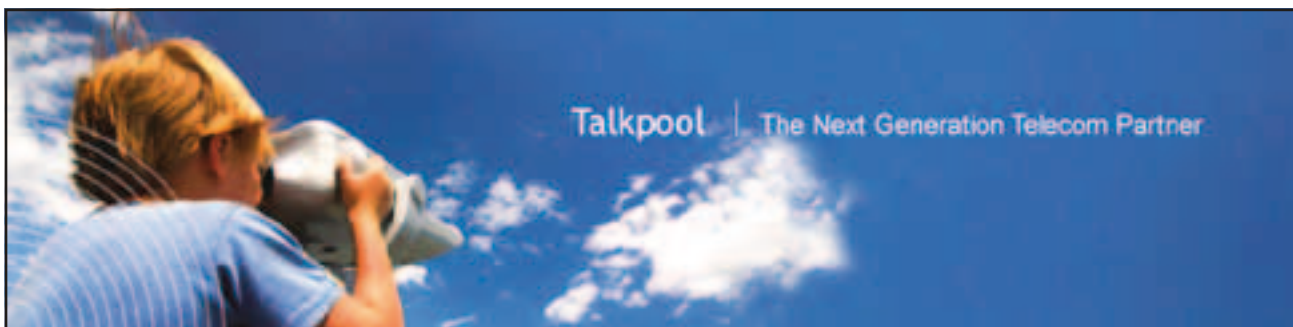
www.mkbfastighet.se



Streckkodshantering för rationell informationsbehandling inom:

- arbetsmiljö
- brandskydd
- miljöskydd
- bevakning

DIFORGA AB
Gamla Trelleborgsv. 66
245 93 STAFFANSTORP
Telefon 040-54 22 45
Telefax 040-54 22 45
www.diforga.se



certifierade inom:

FIBEROPTIK - LARMINSTALLATIONER SKANOVAS NÄT - PROJEKTERING



TalkPool Network Services AB
Tel: 040-671 03 00

Mail: info@talkpool.net

www.talkpool.net

eltec nordic

www.eltecnordic.se

**Allt inom el,
stora som små projekt,
Elinstallationer,
El service, Ställverk,
Vindkraft**



Sofiedalsvägen 10
238 38 Oxie

Kontaktperson:

Ulrick Nielsen – Mobil 0709-83 72 71 – ulrick.nielsen@eltecnordic.se

Postadress:

Box 15025 – 200 31 Malmö